***Parlamentul European**
2024-2029

TEXTE ADOPTATE

P10_TA(2025)0075

Protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene - combaterea fraudei - raportul anual pe 2023

Rezoluția Parlamentului European din 6 mai 2025 referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pe 2023 (2024/2083(INI))

Parlamentul European,

– având în vedere articolul 310 alineatul (6) și articolul 325 alineatul (5) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

– având în vedere raportul Comisiei din 25 iulie 2024 intitulat „Al 35-lea raport anual privind protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene și combaterea fraudei – 2023” (COM(2024)0318) (Raportul PIF 2023),

– având în vedere raportul anual pe 2023 al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF)[1] și raportul de activitate pe 2023 al Comitetului de supraveghere a OLAF[2],

– având în vedere Raportul anual pe 2023 al Parchetului European (EPPO), publicat la 1 martie 2024,

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2020/2092 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2020 privind un regim general de condiționalitate pentru protecția bugetului Uniunii[3] (Regulamentul privind condiționalitatea),

– având în vedere Directiva (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor

---

1 OLAF, „Twenty-fourth report of the European Anti-Fraud Office, 1 January to 31 December 2023” (Al 24-lea raport al Oficiului European de Luptă Antifraudă, 1 ianuarie-31 decembrie 2023), 2023.
2 JO C, C/2024/5658, 23.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5658/oj.
3 JO L 433 I, 22.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.

care raportează încălcări ale dreptului Uniunii[1] (Directiva privind avertizorii) și raportul Comisiei din 3 iulie 2024 privind punerea în aplicare și aplicarea acesteia (COM(2024)0269),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 5 iulie 2023 intitulată „Raportul din 2023 privind statul de drept – situația statului de drept în Uniunea Europeană” (COM(2023)0800) și rezoluția Parlamentului European din 28 februarie 2024 intitulată „Raport referitor la Raportul Comisiei din 2023 privind statul de drept”[2],

– având în vedere decizia Comisiei din 16 decembrie 2024 de a nu ridica măsura impusă în urma aplicării articolului 2 alineatul (2) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2506 a Consiliului din 15 decembrie 2022 privind măsurile de protecție a bugetului Uniunii împotriva încălcărilor principiilor statului de drept în Ungaria,

– având în vedere hotărârile Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) din 16 februarie 2022 în cauzele C-156/21[3] și C-157/21[4] și Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2506 a Consiliului din 15 decembrie 2022 privind măsurile de protecție a bugetului Uniunii împotriva încălcărilor principiilor statului de drept în Ungaria, care toate se referă la Regulamentul privind condiționalitatea,

– având în vedere Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii[5] (Regulamentul financiar),

---

1 JO L 305, 26.11.2019, p. 17., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1937/oj .

2 JO C, C/2024/6743, 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6743/oj.

3 Hotărârea Curții de Justiție din 16 februarie 2022, Ungaria/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, cauza C-156/21, ECLI:EU:C:2022:97.

4 Hotărârea Curții de Justiție din 16 februarie 2022, Polonia/Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene, C-157/21, ECLI:EU:C:2022:98.

5 JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.

– având în vedere Regulamentul (UE) 2024/1624[1], Regulamentul (UE) 2024/1620[2] și Directiva (UE) 2024/1640[3], toate ale Parlamentului European și ale Consiliului, toate adoptate la 31 mai 2024 și toate privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, inclusiv prin instituirea Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului,

– având în vedere Directiva (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal[4] (Directiva PIF),

– având în vedere raportul Comisiei din 16 septembrie 2022 intitulat „Al doilea raport referitor la punerea în aplicare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2017 privind combaterea fraudelor îndreptate împotriva intereselor financiare ale Uniunii prin mijloace de drept penal” (COM(2022)0466),

– având în vedere raportul Comisiei din 3 iulie 2024 privind transpunerea și aplicarea Directivei (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (COM(2024)0269),

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1060 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 iunie 2021 de stabilire a dispozițiilor comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european Plus, Fondul de coeziune, Fondul pentru o tranziție justă și Fondul european pentru afaceri maritime, pescuit și acvacultură și de stabilire a normelor financiare aplicabile acestor fonduri, precum și Fondului pentru azil, migrație și

---

1 Regulamentul (UE) 2024/1624 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului (JO L, 2024/1624, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1624/oj).

2 Regulamentul (UE) 2024/1620 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de instituire a Autorității pentru Combaterea Spălării Banilor și a Finanțării Terorismului și de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010, (UE) nr. 1094/2010 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L, 2024/1620, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

3 Directiva (UE) 2024/1640 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 privind mecanismele care trebuie instituite de statele membre pentru prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Directivei (UE) 2019/1937 și de modificare și abrogare a Directivei (UE) 2015/849 (JO L, 2024/1640, 19.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1640/oj).

4 JO L 198, 28.7.2017, p. 29, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/1371/oj.

integrare, Fondului pentru securitate internă și Instrumentului de sprijin financiar pentru managementul frontierelor și politica de vize[1] („Regulamentul privind dispozițiile comune”),

– având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iulie 2024 intitulată „Raportul din 2024 privind statul de drept – Situația statului de drept în Uniunea Europeană” (COM(2024)0800),

– având în vedere studiul intitulat „Strengthening the fight against organised crime: Assessing the legislative framework” (Intensificarea luptei împotriva criminalității organizate: evaluarea cadrului legislativ), publicat în decembrie 2022[2],

– având în vedere studiul intitulat „Strengthening the fight against corruption: Assessing the legislative and policy framework” (Intensificarea luptei împotriva corupției: evaluarea cadrului legislativ și de politici), publicat în ianuarie 2023[3],

– având în vedere studiul intitulat „Evaluarea conformității măsurilor adoptate de statele membre pentru a-și adapta sistemele la Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European” (EPPO)” și extensia acestuia, ambele publicate în decembrie 2023[4],

– având în vedere comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 mai 2023 referitoare la combaterea corupției (JOIN(2023)0012) și propunerea Comisiei din 3 mai 2023 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind combaterea corupției, de înlocuire a Deciziei-cadru 2003/568/JAI a Consiliului și a Convenției privind lupta împotriva corupției care implică funcționari ai Comunităților Europene sau funcționari ai statelor membre ale Uniunii Europene și de modificare a Directivei (UE) 2017/1371 a Parlamentului European și a Consiliului (COM(2023)0234),

---

1 JO L 231, 30.6.2021, p. 159, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1060/oj.

2 Comisia Europeană, Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne, Blondes, E., Disley, E., Hulme, S. et al., Studiul „Strengthening the fight against organised crime – Assessing the legislative framework”, Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, decembrie 2022.

3 Comisia Europeană, Direcția Generală Migrație și Afaceri Interne, întocmit de EY și RAND Europe pentru Comisia Europeană, ianuarie 2023.

4 Comisia Europeană, Direcția Generală Justiție și Consumatori, de Tipik și Spark Legal and Policy Consulting pentru Comisia Europeană, septembrie 2023.

– având în vedere raportul comun al Europol și OLAF din 6 iunie 2023 intitulat „Evaluarea amenințărilor la adresa Fondului NextGenerationEU (NGEU)”,

– având în vedere nota de închidere din 12 septembrie 2023 a Ombudsmanului European referitoare la inițiativa strategică privind transparența și responsabilitatea Mecanismului de redresare și reziliență în legătură cu cauza SI/6/2021/PVV, deschisă la 24 februarie 2022,

– având în vedere raportul Curții de Conturi Europene (CCE) intitulat „Activitățile Curții în 2023”, publicat la 9 octombrie 2024,

– având în vedere Documentul de analiză 04/2023 al CCE din 6 iulie 2023 intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”,

– având în vedere Eurobarometrul special nr. 534 intitulat „Atitudinile cetățenilor față de corupția din UE în 2023”[1],

– având în vedere Raportul special nr. 06/2023 al CCE din 13 martie 2023 intitulat „Conflictul de interese în cadrul cheltuielilor UE din domeniul coeziunii și al agriculturii - Cadrul necesar există, însă măsurile legate de transparență și de detectare sunt afectate de o serie de lacune”,

– având în vedere Regulamentul (UE) 2021/785 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2021 de instituire a Programului Uniunii de luptă antifraudă și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 250/2014[2],

– având în vedere rezoluția sa din 18 ianuarie 2024 referitoare la protejarea intereselor financiare ale Uniunii Europene – combaterea fraudei – raport anual pe 2022[3],

– având în vedere articolul 55 din Regulamentul său de procedură,

– având în vedere raportul Comisiei pentru control bugetar (A10-0049/2025),

A. întrucât, în conformitate cu obligația prevăzută la articolul 325 alineatul (5) din TFUE, în fiecare an Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport elaborat în cooperare cu statele membre ale UE privind măsurile luate pentru punerea în aplicare a articolului menționat (cunoscute sub numele de rapoarte PIF);

---

1 Sondaj realizat la cererea Direcției Generale Migrație și Afaceri Interne (DG HOME) a Comisiei și coordonat de Direcția Generală Comunicare a Comisiei.

2 JO L 172, 17.5.2021, p. 110, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/785/oj.

3 JO C, C/2024/5730, 17.10.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5730/oj.

B. întrucât rapoartele PIF se bazează în principal pe informațiile transmise de statele membre prin intermediul Sistemului de gestionare a neregulilor (IMS), inclusiv pe datele privind neregulile și fraudele depistate, precum și pe datele extrase din sistemul contabil al Comisiei (ABAC);

C. întrucât trebuie puse în aplicare măsuri eficace de protejare a intereselor financiare ale UE la nivelul UE, care să se sprijine pe o analiză bazată pe date a situației concrete din fiecare stat membru, în special în cazurile care presupun activități infracționale complexe;

D. întrucât numărul neregulilor depistate și raportate demonstrează rezultatele eforturilor depuse de statele membre pentru a combate activitățile ilegale din acest domeniu și nu trebuie interpretat, în sine, ca un indiciu al nivelului gestiunii defectuoase sau al fraudei din statele membre;

E. întrucât legăturile dintre apariția neregulilor, depistarea acestora și nivelul de raportare necesită o evaluare globală mai amplă;

F. întrucât buna gestionare a resurselor publice și protejarea intereselor financiare ale UE în toate politicile UE ar trebui să fie esențiale pentru creșterea încrederii cetățenilor, asigurându-se o utilizare optimă și eficace a banilor contribuabililor;

G. întrucât o reducere sistematică a deficitului de încasare a TVA ar consolida protecția intereselor financiare ale Uniunii, ar spori echitatea fiscală și încrederea în sistemele fiscale, ar contribui la sustenabilitatea finanțelor publice și ar sprijini coeziunea economică între statele membre, în special în perioadele de presiune bugetară;

H. întrucât protejarea bugetului UE implică mai mulți actori de la diferite niveluri, care își pot îndeplini mandatul numai în cadrul unei rețele structurate de relații și printr-o coordonare în cadrul arhitecturii antifraudă (AAF)[1];

I. întrucât diversitatea sistemelor juridice și administrative din statele membre și diferitele niveluri ale digitalizării acestora trebuie abordate în mod corespunzător pentru a se putea crea în UE sisteme administrative și de raportare mai unitare, interoperabile și comparabile, prin care să se prevină și să se combată în mod eficace frauda, corupția neregulile și alte încălcări;

J. întrucât ar trebui încurajată o cooperare solidă între autoritățile care desfășoară anchete administrative și cele care desfășoară anchete penale atât la nivelul UE, cât și la nivelul statelor membre;

---

[1] OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, Comisia, CCE, Autoritatea pentru Combaterea Spălării Banilor (ACSB), Banca Europeană de Investiții (BEI), precum și autoritățile și serviciile de coordonare antifraudă (AFCOS) din statele membre.

K. întrucât sistemul de detectare timpurie și de excludere (EDES) și ARACHNE sunt instrumente eficace de protejare a bugetului UE împotriva riscurilor de insolvență, neglijență, fraudă sau nereguli comise de actori privați, în cazul EDES, și printr-o abordare bazată pe extragerea datelor și evaluarea riscurilor, în cazul ARACHNE;

L. întrucât rețelele infracționale care acționează în UE acceptă cu brațele deschise întreaga gamă de tehnologii ale informației de vârf, inclusiv inteligența artificială (IA), pentru a le facilita activitățile infracționale, ceea ce reprezintă o amenințare și mai complexă la adresa bugetului UE și o nouă provocare pentru autoritățile de aplicare a legii și obligă AAF să își accelereze analiza modalităților în care poate fi utilizată IA în lupta împotriva fraudei;

M. întrucât respectarea valorilor pe care se întemeiază Uniunea și a drepturilor fundamentale, precum și respectarea Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene sunt condiții necesare pentru accesarea fondurilor UE;

N. întrucât mecanismul de condiționalitate privind statul de drept se aplică întregului buget al UE ca o condiție prealabilă pentru accesarea fondurilor UE și permite luarea de măsuri în cazurile de încălcare a principiilor statului de drept care afectează sau riscă puternic să afecteze buna gestiune financiară a bugetului UE sau interesele financiare ale UE;

O. întrucât articolul 22 din Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență[1] (Regulamentul MRR) conține dispoziții privind protecția intereselor financiare ale UE,

Observații generale privind raportarea PIF și amenințările majore

1. salută Raportul PIF pe 2023 și analizele pe care le conține privind constatările relevante și aprobă recomandările acestuia;

2. este de acord cu opinia potrivit căreia protecția efectivă a intereselor financiare ale Uniunii necesită accelerarea digitalizării, deoarece aceasta facilitează schimbul de cunoștințe, accesibilitatea datelor și prelucrarea datelor și poate îmbunătăți guvernanța AAF în ansamblu; este convins că atât UE, cât și autoritățile naționale trebuie să intensifice utilizarea instrumentelor digitale, pentru a facilita cooperarea;

3. reiterează faptul că o guvernanță măsurabilă și orientată spre rezultate a activităților numeroaselor componente ale AAF este

---

[1] JO L 57, 18.2.2021, p. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/241/oj.

esențială atât pentru protejarea efectivă a intereselor financiare ale Uniunii, cât și pentru evaluarea eficienței AAF;

4. reamintește că este esențială o cooperare eficace între autoritățile administrative și judiciare care desfășoară anchete la nivelul UE și la nivelul statelor membre; își reiterează îngrijorarea cu privire la situația încă nesatisfăcătoare, în special în ceea ce privește depistarea și raportarea cazurilor suspecte de fraudă și nereguli și monitorizarea acestora, existând diferențe semnificative între statele membre; încurajează, prin urmare, statele membre să adopte o abordare proactivă în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii și să intensifice schimbul de informații între autoritățile lor naționale și cu organele și agențiile UE, inclusiv pentru a identifica și a aborda în timp util riscurile emergente și tendințele de fraudă; subliniază că lupta împotriva fraudelor necesită o abordare integrată și cuprinzătoare, care să vizeze toate etapele ciclului antifraudă și să reflecte actorii și procesele multiple, interconectate și interdependente care există pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii;

5. constată că numărul total al cazurilor de fraudă și nereguli raportate de autoritățile UE și naționale competente a crescut considerabil, cu 9 %, în 2023 (13 563) față de 2022 (12 455); regretă faptul că aceste cifre reprezintă un nivel record și sunt continuarea unei tendințe de creștere din ultimii cinci ani; observă, de asemenea, că finanțarea totală prevăzută în legătură cu aceste cazuri în 2023 (1,90 miliarde EUR) a fost considerabil mai mare decât în 2022 (1,77 miliarde EUR), ceea ce reprezintă o creștere de 7,3 %; recunoaște că ciclul multianual de punere în aplicare a numeroase programe justifică într-o mai mare măsură comparațiile bazate pe media de cinci ani decât comparațiile de la an la an pentru identificarea situațiilor în timp real și pentru obținerea unor analize fiabile ale tendințelor și modelelor; apreciază, în consecință, faptul că Raportul PIF pe 2023 se referă la rezultatele perioadei 2019-2023; observă că creșterea numărului de nereguli și a finanțării fără rezultate pozitive evidențiază necesitatea corelării bugetelor cu indicatorii de performanță ai instituțiilor responsabile;

6. este preocupat de scenariul general descris în analiza multianuală din Raportul PIF pe 2023; subliniază că situația actuală justifică eforturile depuse pentru a se asigura o mobilizare mai eficace a resurselor corespunzătoare și o utilizare mai eficientă a acestora, ceea ce necesită o mai bună guvernanță și cooperare; subliniază că frauda, corupția și încălcările democrației, justiției și statului de drept sunt profund interdependente și nu pot fi combătute în mod izolat; invită comisarii pentru buget, fraudă și administrație publică, precum și pentru democrație, justiție și statul de drept să înceapă imediat o colaborare strânsă pentru a lansa inițiative care să facă acțiunile și rezultatele AAF măsurabile și mai concrete, și să le prezinte Parlamentului, în conformitate cu angajamentul exprimat în cadrul audierilor de confirmare; propune crearea unor sinergii mai

puternice între Direcția Generală Buget a Comisiei și alte direcții generale ale Comisiei are lucrează pentru statul de drept și pentru protecția altor valori ale UE, în special Direcția Generală Justiție și Consumatori, Direcția Generală Ocuparea Forței de Muncă, Afaceri Sociale și Incluziune și Direcția Generală Politică Regională și Urbană, pentru a se asigura că toate serviciile colaborează, în loc să lucreze individual, astfel încât să se găsească soluții mai eficace pentru aceste provocări sistemice;

7. își reiterează apelul de a se adopta o abordare holistică în rapoartele PIF, care sunt considerate, de asemenea, un instrument de guvernanță a AAF, pentru a se asigura o imagine cuprinzătoare a sinergiilor dintre toți actorii vizați, a se identifica bunele practici și a se elimina deficiențele; este conștient de faptul că, astfel cum se subliniază în Raportul PIF pe 2023, protecția operațională a intereselor financiare ale Uniunii împotriva fraudei, a neregulilor și a altor activități ilicite este încredințată autorităților naționale, OLAF și EPPO și salută includerea constatărilor OLAF și EPPO în raportul PIF pe 2023; solicită o analiză mai aprofundată a interacțiunii dintre componentele AAF și stabilirea de măsuri pentru creșterea eficienței instituțiilor responsabile în vederea diminuării fraudelor și neregulilor; solicită îmbunătățirea în continuare a acestei abordări cuprinzătoare, cu scopul de a oferi o imagine mai clară, mai completă și mai concretă a situației generale a protecției intereselor financiare ale Uniunii, care să cuprindă întreaga acțiune antifraudă, atât la nivel național, cât și la nivelul UE;

8. salută performanța OLAF în investigațiile sale, în special numărul mai mare al recomandărilor emise (309 față de 275 în 2022) și suma totală recomandată pentru recuperare financiară (1 043,8 milioane EUR față de 426,8 milioane EUR în 2022), având în vedere numărul constant al cazurilor deschise (190 în 2023 și 192 în 2022) și finalizate (265 în 2023 și 256 în 2022); subliniază, în special, că, în perioada 2019-2023, peste 88 % din neregulile identificate ca fiind potențial frauduloase și legate de cheltuielile plătite în cadrul gestiunii directe au fost depistate în urma anchetelor desfășurate de OLAF; regretă că durata îndelungată a anchetelor poate avea un efect negativ prin lansarea ulterioară cu întârziere a măsurilor de remediere; își reiterează solicitarea de a primi cifre cuprinzătoare și corespunzător de detaliate cu privire la sumele recuperate efectiv de Comisie pe baza recomandărilor financiare emise de OLAF; invită, de asemenea, Comisia să includă în următoarele rapoarte PIF secțiuni ad-hoc referitoare la OLAF, pentru a asigura o analiză și o raportare mai detaliată a activităților sale și a recuperărilor financiare efectuate;

9. salută modul în care EPPO, activ din punct de vedere operațional din iunie 2021, și-a dezvoltat și și-a intensificat activitățile, fapt ce se reflectă efectiv în numărul de anchete deschise (1 371 față de 865 în 2022), în numărul total de anchete aflate în curs de desfășurare (1 927 față de 1 117 în 2022) și în numărul cazurilor de puneri sub

acuzare (139 față de 87 în 2022); apreciază nivelul de detaliere al raportării EPPO, care oferă informații pertinente cu privire la multe tendințe și la situația din statele membre participante; solicită creșterea eficienței EPPO, reflectată în sumele recuperate și nu doar în numărul de anchete;

10. evidențiază valoarea adăugată pe care organele UE o aduc protecției intereselor financiare ale Uniunii și luptei împotriva fraudei, în special în ceea ce privește criminalitatea transfrontalieră, după cum o demonstrează rezultatele operaționale ale EPPO și OLAF și în 2023; își reiterează apelul de a se garanta că toți actorii UE implicați în combaterea fraudei dispun de resurse adecvate și, în acest sens, reamintește Comisiei și Consiliului că fiecare euro cheltuit pentru acțiuni de investigare și de combatere a fraudei revine la bugetul UE;

11. este preocupat de faptul că pierderile financiare substanțiale cauzate de fraudele din domeniul taxei pe valoarea adăugată (TVA), raportate de EPPO, au un efect negativ asupra bugetelor naționale ale statelor membre, amenințând în același timp impozitarea justă și concurența loială între întreprinderi pe piața unică; subliniază că TVA reprezintă o resursă importantă și pentru bugetul Uniunii; consideră că este oportun să se țină seama de complexitatea dispozițiilor subiacente privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii atunci când se cuantifică impactul financiar al activităților EPPO[1]; atrage atenția asupra numărului îngrijorător de anchete privind programele de redresare și reziliență (233) și a pierderilor financiare estimate (1,86 miliarde EUR); solicită, prin urmare, adoptarea unor măsuri corespunzătoare atât la nivel național, cât și la nivelul UE;

12. invită Comisia să elaboreze și să pună în aplicare soluții care să permită monitorizarea recomandărilor OLAF și a urmăririlor penale ale EPPO, analiza acestora și măsurarea impactului real al acțiunilor lor asupra protecției bugetului Uniunii în ceea ce privește recuperarea atât a fondurilor gestionate necorespunzător, cât și a resurselor necolectate, cu scopul de a oferi o justificare suplimentară pentru elaborarea politicilor orientate spre rezultate; invită Comisia să informeze Parlamentul despre rezultatul urmăririlor penale ale EPPO;

13. afirmă că comunicarea și transparența sunt esențiale pentru combaterea fraudei și a corupției; subliniază importanța implicării societății civile, a mass-mediei și a jurnalismului de investigație pentru a îmbunătăți cunoașterea situației; subliniază rolul central jucat de presă și de jurnalismul de investigație în combaterea fraudei, a corupției, a conflictelor de interese și a altor utilizări

---

[1] Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom (JO L 424, 15.12.2020, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj).

abuzive ale fondurilor publice; consideră că este esențial să se protejeze presa împotriva presiunilor și influenței politice pentru protejarea independenței sale și a rolului său de gardian al democrației și al bunei gestionări a fondurilor publice;

14. subliniază că transparența joacă un rol important în gestionarea fondurilor publice; încurajează Comisia și statele membre să asigure o transparență maximă în utilizarea fondurilor, inclusiv în ceea ce privește informațiile despre beneficiarii finali;

15. evidențiază rolul important ce le revine autorităților publice în promovarea unei culturi a toleranței zero față de fraude și afirmă că comunicarea și transparența sunt esențiale pentru combaterea fraudei și a corupției; subliniază importanța implicării societății civile, a sectorului privat, a mass-mediei și a jurnalismului de investigație pentru a îmbunătăți cunoașterea situației; încurajează Comisia să ofere sprijin acestor actori relevanți sub formă de programe de formare, finanțare și orice alte măsuri necesare pentru a le asigura independența față de influențele externe și față de supravegherea ilegală de către stat, intimidare și încercările de a le submina legitimitatea, în conformitate cu drepturile fundamentale ale UE și cu statul de drept; invită Comisia să lanseze o campanie paneuropeană de sensibilizare a publicului cu privire la riscurile știrilor false, ale dezinformării și ale conținutului deepfake în cazurile de fraudă care afectează proiectele finanțate de UE;

16. este preocupat de avertizarea clară a EPPO și a Europol cu privire la prezența tot mai mare a grupurilor infracționale organizate în spatele celor mai relevante cazuri de fraudă transfrontalieră; ia act că raportul anual al EPPO indică faptul că, dintre anchetele sale active desfășurate până la sfârșitul anului 2023, 209 vizau infracțiuni anchetate ce dezvăluiau prezența unor organizații infracționale axate pe PIF; înțelege că criminalitatea organizată afectează în mod substanțial resursele Uniunii și că amploarea fraudei care afectează interesele financiare ale Uniunii, în special în ceea ce privește partea de venituri a bugetului, poate fi explicată numai prin implicarea masivă a unor mari grupuri ale criminalității organizate; este conștient de faptul că actualele instrumente de analiză și raportare nu permit o cuantificare satisfăcătoare care să permită evaluarea eficacității sau a deficiențelor măsurilor și politicilor în vigoare; invită Comisia să inițieze rapid toate acțiunile necesare pentru a soluționa problema analizelor și raportării;

17. susține că faptul că legislația pertinentă a UE nu a fost transpusă eficient în legislația națională a multor state membre și faptul că legile naționale ale statelor membre nu sunt armonizate oferă oportunități pentru grupurile criminalității organizate de a desfășura o serie de activități transfrontaliere ilegale în domenii care afectează interesele financiare ale Uniunii; reiterează, prin urmare, cererile sale anterioare privind revizuirea Deciziei-cadru 2008/841/JAI a

Consiliului privind lupta împotriva crimei organizate[1] și introducerea unei noi definiții comune a crimei organizate, ținând seama, în special, de utilizarea corupției, a violenței, a amenințărilor sau a intimidării pentru a obține controlul asupra activităților economice sau a achizițiilor publice;

18. atrage atenția asupra rezultatelor sondajului Eurobarometru din 2023 privind „Atitudinea cetățenilor față de corupția din UE în 2023”, care arată că corupția reprezintă o preocupare serioasă pentru cetățenii și întreprinderile din UE; este convins că corupția la nivel înalt, inclusiv în instituțiile UE, nu numai că afectează interesele financiare ale Uniunii și economia UE în ansamblu, ci și subminează încrederea cetățenilor în instituțiile democratice din UE și din statele membre; subliniază că grupurile infracționale organizate utilizează din ce în ce mai des corupția pentru a se infiltra în administrația publică și pentru a obține avantaje economice;

19. subliniază că, în ceea ce privește cazurile de corupție, EPPO a raportat că până la sfârșitul anului 2023 au fost anchetate 131 de infracțiuni (în 2022 au fost 87 de cazuri) și că, în perioada 2019-2023, 65 de cazuri au fost raportate Comisiei prin intermediul IMS[2] de către 11 țări, iar sumele raportate drept neconforme, care sunt legate de astfel de cazuri, se ridică la aproximativ 50,5 milioane EUR; invită Comisia să solicite ca EPPO să informeze Parlamentul cu privire la suma de bani recuperată din cei 50,5 milioane EUR;

20. este conștient că statele membre au strategii de combatere a corupției; solicită o evaluare și o revizuire periodică a acestor strategii; subliniază că este important să se ia în considerare și să se dea curs pe deplin recomandărilor specifice fiecărei țări referitoare la combaterea corupției;

21. recunoaște eforturile Comisiei de a preveni și de a soluționa cazurile de conflict de interese în gestionarea resurselor financiare ale Uniunii; observă că, în perioada 2019-2023, prin intermediul IMS au fost raportate 419 cazuri legate de conflicte de interese (375 în perioada 2018-2022), implicând în total aproximativ 112 milioane EUR; subliniază că CCE a indicat în activitatea sa de

---

1 JO L 300, 11.11.2008, p. 42, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2008/841/oj.

2 Sistem electronic creat pentru raportarea neregulilor de natură frauduloasă și nefrauduloasă depistate în statele membre și utilizat de 35 de țări.

audit[1] că principala sursă de informații privind conflictele de interese este IMS, iar cantitatea și calitatea datelor înregistrate în IMS variază de la un stat membru la altul; subliniază că, în situațiile în care statele membre consideră că un conflict de interese este o componentă minoră într-un caz de fraudă mai amplu, acestea nu raportează astfel de cazuri ca fiind legate de conflicte de interese; invită Comisia să adopte inițiativele necesare pentru a asigura o raportare coerentă și corespunzător de detaliată în IMS a situațiilor de mai sus; solicită ca dispozițiile privind conflictele de interese să fie aplicate într-un mod care să asigure securitatea juridică, să se bazeze pe o evaluare clară și proporțională a riscurilor și să permită aplicarea lor practică de către autoritățile competente;

Veniturile

22. observă că, în 2023, numărul total de nereguli de natură frauduloasă și nefrauduloasă legate de resursele proprii tradiționale (RPT) (5 118 față de 4 661 în 2022) a fost cu 10 % mai mare decât media pe cinci ani (2019-2023), însă suma în cauză a scăzut cu 12 %, ajungând la 478 de milioane EUR (față de 783 de milioane EUR până la sfârșitul anului 2022); regretă că, deși datele arată o mai bună recuperare pentru cazurile nefrauduloase (82 %), nivelul de recuperare pentru cazurile de fraudă rămâne neschimbat, și anume 25 %, acesta fiind în continuare un nivel scăzut și distribuit inegal în statele membre;

23. evidențiază că, în 2023, Comisia a considerat că în doar cinci dintre noile rapoarte de anulare care i-au fost prezentate de statele membre s-a demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive care nu pot fi imputate statelor membre în cauză și că acestea din urmă nu erau responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderile respective; constată, în schimb, că în 81 de cazuri, în valoare de aproape 69 de milioane EUR, Comisia a considerat că statele membre nu au demonstrat în mod satisfăcător că resursele proprii tradiționale au fost pierdute din motive ce nu le pot fi imputate și că, prin urmare, au fost responsabile din punct de vedere financiar pentru pierderile în cauză; concluzionează, prin urmare, că se pot aduce îmbunătățiri în ceea ce privește colectarea resurselor proprii tradiționale de către statele membre;

---

1 Raportul special nr. 01/2019 al CCE din 10 ianuarie 2019 intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile UE”, punctele 23-28, Raportul special nr. 06/2019 al CCE din 16 mai 2019 intitulat „Combaterea fraudei legate de cheltuielile în domeniul politicii de coeziune a UE”, punctele 47-57, și Raportul special nr. 06/2023 al CCE din 13 martie 2023 intitulat „Conflictul de interese în cadrul cheltuielilor UE din domeniul coeziunii și al agriculturii – Cadrul necesar există, însă măsurile legate de transparență și de detectare sunt afectate de o serie de lacune ” – punctul 80.

24. subliniază că este esențial ca statele membre să își onoreze responsabilitatea de a colecta resursele proprii tradiționale, pentru a asigura că sarcina finanțării cheltuielilor UE este împărțită echitabil între statele membre și pentru a menține condiții de concurență echitabile pentru actorii economici de pe piața unică; invită statele membre să își intensifice eforturile de îmbunătățire a eficacității activității administrațiilor lor naționale în domeniul recuperării, după detectarea de nereguli și fraude legate de TVA, pentru a crește valoarea resurselor proprii tradiționale puse la dispoziția bugetului UE; recunoaște că deficitul de conformitate în materie de TVA nu este legat doar de fraudă și evaziune, ci include și TVA-ul pierdut ca urmare a insolvenței, falimentului, erorilor administrative și optimizării fiscale legale; consideră însă că frauda în domeniul TVA, cum ar fi frauda intracomunitară cu firme „fantomă”, contribuie semnificativ la nerespectarea legislației în materie de TVA și își reiterează apelul ca această chestiune să fie abordată prin mijloace digitale, norme în materie de TVA care protejează împotriva fraudei și o cooperare mai strânsă între autoritățile fiscale naționale și organele de anchetă competente ale UE;

25. ia act de cadrul juridic actual referitor la cooperarea cu OLAF, EPPO și Eurofisc; invită Comisia să accelereze procesul de revizuire a cadrului juridic actual, cu scopul de a asigura un temei juridic clar pentru cooperarea directă dintre Eurofisc și EPPO; încurajează OLAF să maximizeze posibilitățile oferite de practicile de asistență administrativă reciprocă pentru a depista și a identifica fraudele vamale și fraudele conexe în materie de TVA, precum și să raporteze aceste cazuri către EPPO fără întârziere; subliniază că, în 2023, EPPO a identificat fraude în materie de TVA în aproximativ 20 % din cazurile sale active (873 de cazuri), aceste infracțiuni situându-se pe locul doi în rândul tipurilor de infracțiuni, după fraudele legate de cheltuielile ce nu sunt legate de achizițiile publice (1 586 de cazuri); este preocupat de participarea tot mai mare a grupurilor infracționale organizate la operațiunile de fraudă în domeniul TVA și de legăturile identificate între acest tip de fraudă și alte tipuri de infracțiuni foarte grave, cum ar fi spălarea banilor;

26. își reiterează apelul adresat Comisiei de a revedea pragul de 10 milioane EUR stabilit în Directiva PIF, care are un impact major asupra activităților EPPO în cazurile de fraudă în materie de TVA; este convins că diferitele interpretări ale metodologiilor de calcul al acestui prag fac ca situația să fie neclară; subliniază că pragul actual limitează efectul disuasiv și permite făptașilor să caute cea mai slabă jurisdicție pentru a eluda intervenția EPPO; consideră că revizuirea Directivei PIF ar trebui fie să vizeze eliminarea pragului, fie să îl reducă substanțial; invită Comisia să ofere între timp orientări corespunzătoare cu privire la metoda de calcul pentru cazurile tratate înainte de modificarea Directivei PIF;

27. constată că absența unor date regionale și sectoriale dezagregate privind deficitul de încasare a TVA împiedică identificarea domeniilor

celor mai expuse riscului de fraudă și evaziune fiscală; invită Comisia să introducă un sistem armonizat de măsurare a deficitului de încasare a TVA, care să includă dimensiuni teritoriale și sectoriale, permițând astfel dezvoltarea unor strategii antifraudă mai bine fundamentate pe dovezi și mai bine orientate;

28. evidențiază importanța unei cooperări eficace și eficiente între OLAF și EPPO în acest sector specific al veniturilor și susține că depistarea corespunzătoare și transmiterea datelor de către OLAF către EPPO ar putea crește nivelul de colectare a TVA și a veniturilor vamale pentru bugetul UE și ar contribui la evitarea suprapunerii acțiunilor celor două oficii;

29. subliniază că fragmentarea sistemelor informatice în rândul administrațiilor fiscale naționale împiedică eficacitatea luptei împotriva fraudei în domeniul TVA și limitează potențialul de sinergii între autoritățile naționale și cele ale UE;

Cheltuielile

30. este preocupat de nivelul ridicat al fraudelor și neregulilor depistate, atât în 2023, cât și în 2022, în cadrul politicii agricole comune, atât în ceea ce privește dezvoltarea rurală, cât și sprijinul acordat agriculturii; observă că datele confirmă tendințele și riscurile identificate în anii precedenți; constată că neregulile de natură frauduloasă raportate în sectorul dezvoltării rurale au crescut în perioada 2019-2023, în principal din cauza numărului mai mare de nereguli depistate în perioada de programare 2014-2020; ia act de faptul că, în perioada 2019-2023, numărul neregulilor nefrauduloase în sectorul dezvoltării rurale a crescut în mod continuu, odată cu punerea în practică a programelor;

31. observă că, în cadrul politicii de coeziune, numărul și sumele financiare ale neregulilor de natură nefrauduloasă raportate pentru perioada de programare 2014-2020 sunt mult mai mici decât cele raportate în primii 10 ani de punere în aplicare a perioadei de programare 2007-2013; subliniază că rata fraudelor depistate[1] (0,53 %) pentru perioada de programare 2014-2020 este similară cu cea din perioada de programare 2007-2013, în timp ce rata neregulilor depistate (0,67 %) este mult mai scăzută decât rata înregistrată pentru perioada de programare 2007-2013 (2,5 %); constată că neregulile individuale care implică sume financiare mari au un impact substanțial asupra ratei de detectare a fraudelor;

---

[1] Rata de depistare a fraudelor (RDF) se calculează ca procentul sumelor financiare neconforme aferente neregulilor de natură frauduloasă din totalul plăților. Rata de depistare a neregulilor (RDN) se calculează ca procentul sumelor financiare neconforme aferente neregulilor de natură nefrauduloasă din totalul plăților.

solicită clarificări suplimentare cu privire la corelația dintre rata detectare a fraudelor și apariția fraudelor;

32. salută raportul analitic al OLAF intitulat „Frauda și neregulile în funcție de domeniile politicii de coeziune – compararea riscurilor”, care se referă la informațiile comunicate de statele membre pentru perioada de programare 2014-2020 până în decembrie 2023 și identifică domeniile deosebit de expuse riscului de fraudă (cum ar fi investițiile pentru mediu, schimbările climatice și tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, cercetarea, dezvoltarea și inovarea); observă că cele mai mari sume financiare în cazurile de fraudă au fost depistate în domeniul protecției mediului și al cercetării, dezvoltării tehnologice și inovării;

33. își exprimă din nou îngrijorarea cu privire la procedurile administrative îndelungate pentru tratarea cazurilor de fraudă raportate; subliniază că, în medie, în perioada 2019-2023, în cadrul politicii agricole comune, au fost necesari aproape patru ani de la începutul unei nereguli și până la apariția unei suspiciuni de activitate frauduloasă și încă aproape trei ani pentru a închide un caz după ce acesta a fost adus la cunoștința Comisiei; subliniază că, în domeniul coeziunii, în perioada 2014-2020, a fost nevoie în medie de aproximativ un an și jumătate pentru a se ajunge la suspiciunea că a fost comisă o neregulă de natură frauduloasă și de peste doi ani pentru a închide cazul după ce acesta a fost raportat Comisiei; solicită Comisiei să intensifice dialogul cu autoritățile statelor membre și să le ofere acestora recomandări în sensul reducerii duratei procedurilor administrative;

34. observă că, pentru gestiunea directă în perioada 2019-2023, OLAF a fost menționat ca sursă de depistare a neregulilor frauduloase pentru 88,4 % din elementele de recuperare, ceea ce corespunde unui procent de 92,1 % din totalul sumelor recuperate; solicită Comisiei să prezinte informații clare cu privire la datele în cauză și la măsurile întreprinse pentru a asigura o recuperare mai rapidă, inclusiv date privind nivelul general de recuperare în cazul neregulilor de natură frauduloasă și nefrauduloasă;

35. atrage atenția că, atunci când, în pofida măsurilor preventive, sunt depistate nereguli de natură frauduloasă sau nefrauduloasă, recuperarea constituie măsura care protejează interesele financiare ale Uniunii, permițând punerea corectă în aplicare a politicilor UE și recuperarea cheltuielilor plătite care nu respectă cerințele de finanțare; atrage atenția asupra constatărilor din Raportul special nr. 07/2024[1] al CCE referitoare la perioada 2014-2020, pentru care cheltuielile neconforme raportate au reprezentat o sumă de 14 miliarde EUR, care urmează să fie rambursată prin recuperare;

---

[1] Raportul special nr. 07/2024 al CCE din 7 mai 2024 intitulat „Sistemele Comisiei de recuperare a cheltuielilor neconforme ale UE – S-ar putea recupera sume mai mari într-un timp mai scurt”.

subliniază necesitatea accelerării procesului de recuperare prin instituirea unor termene clare și impunerea unor penalități pentru întârzieri, astfel încât fondurile să fie returnate cât mai rapid la bugetul UE; invită Comisia să propună măsuri corespunzătoare pentru a asigura o informare completă cu privire la cheltuielile neconforme și măsurile de corecție aferente aplicate;

36. evidențiază importanța măsurilor de monitorizare după luarea măsurilor corective necesare, cu scopul de a desprinde învățături în urma cazurilor de fraudă și de a îmbunătăți procedurile pentru a preveni apariția unor cazuri similare în viitor; consideră că este important, în acest sens, ca statele membre să monitorizeze îndeaproape cazurile analizând factorii favorizanți care stau la baza fraudei și evaluând necesitatea de a-și revizui sistemele de gestiune și control în consecință;

37. înțelege că, în urma lipsei de sprijin din partea Consiliului pentru inițiativele sale din 2004 și 2014, Comisia nu este dispusă să prezinte o altă propunere legislativă privind asistența administrativă reciprocă în domeniile de cheltuieli ale UE în care nu se prevede în prezent această practică; încurajează Comisia să profite de revizuirea Regulamentului privind OLAF[1], care îi conferă deja OLAF un mandat mai puternic pentru coordonarea acțiunilor statelor membre, cu scopul de a întări dispozițiile actuale pentru a elimina această lacună;

38. ia act de faptul că organizațiile societății civile reprezintă o componentă esențială a unei societăți democratice dinamice, asigurând o acoperire largă a diferitelor puncte de vedere în dezbaterile publice; recunoaște că aceste organizații ar putea primi fonduri din partea Uniunii pentru a le sprijini activitatea de a contribui la dialogul democratic și la implicarea publicului; constată că UE este unul dintre cei mai mari finanțatori la nivel mondial ai organizațiilor societății civile; subliniază că transparența în cadrul reuniunilor părților interesate este fundamentală pentru integritatea democratică și ar trebui să se aplice în mod egal tuturor entităților care colaborează cu instituțiile UE; subliniază că documentarea și divulgarea clară a unor astfel de interacțiuni consolidează încrederea publicului și răspunderea democratică; subliniază că activitățile de lobby ar trebui să fie transparente, cu dezvăluirea completă a tuturor părților implicate; constată că au existat acuzații din partea unor membri ai Comisiei pentru control bugetar potrivit cărora acordurile de grant încheiate de Comisie cu toate tipurile de beneficiari includ activități detaliate de lobby care ar putea fi interpretate ca o posibilă

---

1 Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

ingerință în procesul decizional intern din Uniune; ia act de recentul raport special al CCE privind transparența finanțării UE acordate ONG-urilor[1], care, deși afirmă că utilizarea fondurilor UE pentru promovarea ONG-urilor este legală și confirmă că este în conformitate cu cerințele juridice ale UE în materie de transparență, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul financiar al UE, subliniază, în același timp, faptul că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru a îmbunătăți transparența finanțării UE primite de toți beneficiarii; invită, în acest sens, Comisia să pună în aplicare recomandările CCE privind examinarea declarațiilor pe proprie răspundere în sistemul de transparență financiară al UE, precum și să monitorizeze proactiv respectarea de către beneficiari a valorilor și principiilor fundamentale ale UE; reamintește, în plus, Raportul special nr. 05/2024 al CCE[2]; subliniază necesitatea ca Secretariatul Registrului de transparență al UE să își intensifice verificările sistematice ale declarațiilor pe proprie răspundere ale entităților care se declară „ONG-uri, platforme, rețele și altele similare”; observă că astfel de verificări sistematice s-ar putea baza pe un set de criterii, inclusiv statutul non-profit, obiectivele de interes public și independența, pentru a consolida încrederea în toate entitățile înregistrate în Registrul de transparență al UE, și ar trebui să fie sprijinite de cerințe solide privind răspunderea și transparența;

39. consideră că atunci când se evaluează modelele de livrare pentru cheltuielile UE, ar trebui să se țină seama de vulnerabilitatea la fraudă și la alte utilizări abuzive a diferitelor opțiuni; invită Comisia să se asigure că învățămintele desprinse din conceperea și punerea în aplicare a MRR, inclusiv recomandările care i-au fost adresate de CCE și de Parlament, sunt luate în considerare pentru viitoarele instrumente de finanțare ale UE, în special în cadrul financiar multianual de după 2027; subliniază că deficiențele identificate în punerea în aplicare a MRR, inclusiv riscurile de fraudă, dubla finanțare și lipsa de transparență, trebuie să servească drept lecție pentru viitoarele cadre financiare ale UE; se opune oricărei reluări a modelului MRR în forma sa actuală și accentuează că orice finanțare viitoare bazată pe performanță trebuie să fie însoțită de garanții, de cerințe de transparență și de mecanisme de prevenire a fraudei semnificativ mai puternice pentru a asigura buna gestionare a fondurilor UE;

NextGenerationEU (NGEU) și Mecanismul de redresare și reziliență (MRR)

---

1 Raportul special nr. 11/2025 al CCE din 7 aprilie 2025 intitulat „Transparența finanțării acordate de UE ONG-urilor – În pofida progreselor înregistrate, imaginea de ansamblu nu este încă fiabilă”.

2 Raportul special nr. 05/2024 al CCE din 17 aprilie 2024 intitulat „Registrul de transparență al UE – Informații utile, dar limitate, cu privire la activitățile de lobby”.

40. apreciază eforturile depuse de Comisie pentru revizuirea celor 27 de planuri de redresare și reziliență (PNRR) cu scopul de a le adapta la perturbările de pe piața energiei în urma invaziei masive a Ucrainei de către Rusia; observă că se preconizează că integrarea REPowerEU în PNRR va contribui la reducerea dependenței de combustibilii fosili din Rusia și va spori autonomia europeană;

41. reamintește, cu toate acestea, că se pot observa întârzieri în punerea în aplicare a MRR și invită Comisia să rămână vigilentă, în special spre sfârșitul ciclului de viață al MRR, pentru a se asigura că statele membre protejează în mod adecvat interesele financiare ale UE și că banii contribuabililor din UE sunt cheltuiți în mod adecvat;

42. subliniază că existența unor sisteme solide de gestionare și control este importantă pentru prevenirea fraudei, deoarece acestea au efectul de a-i descuraja pe infractori să încerce să fraudeze autoritățile publice; își exprimă îngrijorarea cu privire la observațiile repetate ale CCE care indică deficiențe persistente în implementarea sistemelor de control ale statelor membre, deoarece acest lucru implică riscuri în ceea ce privește disponibilitatea unor date complete și exacte care stau la baza cererilor de plată, accesul la aceste cereri în scopuri de control și funcționarea eficace a sistemelor de control ale statelor membre pentru a proteja interesele financiare ale UE; regretă că, în mai multe state membre, sistemele de control nu erau pe deplin funcționale atunci când au început să fie puse în aplicare PNRR și subliniază că astfel de probleme prezintă riscuri pentru regularitatea plăților din MRR și pentru protejarea intereselor financiare ale UE; invită Comisia să se asigure că statele membre remediază fără întârziere deficiențele identificate în cadrele lor de control, inclusiv punând în aplicare recomandările care i-au fost adresate de CCE;

43. observă că cadrul de control al Comisiei pentru MRR se bazează în primul rând pe responsabilitatea statelor membre de a proteja interesele financiare ale UE; invită Comisia să acorde o atenție susținută îndeplinirii de către statele membre a jaloanelor specifice de audit și control adăugate la planurile de redresare și reziliență care nu au fost suficient de solide și să depună în continuare eforturi pentru a elimina lacunele în materie de responsabilitate; ia act de acțiunile inițiate de Comisie în urma recomandărilor CCE privind deficiențele identificabile ale sistemelor de control și de raportare din unele state membre; îndeamnă Comisia să ia măsuri decisive și rapide ori de câte ori este necesar și să folosească pe deplin dispozițiile Regulamentului MRR dacă persistă deficiențe în sistemele de control ale statelor membre;

44. observă cu profundă îngrijorare că Raportul special nr. 14/2024 al CCE a constatat că impactul asupra climei al cheltuielilor verzi din cadrul MRR este posibil să fi fost supraestimat cu până la 34,5 miliarde EUR, unele proiecte având un impact minim asupra

tranziției energetice sau chiar cauzând daune mediului, mărind în același timp riscul de fraudă;

45. solicită stabilirea unor criterii clare și măsurabile pentru investițiile verzi în cadrul bugetului UE și al MRR, pentru a se asigura faptul că numai proiectele cu beneficii economice și de mediu semnificative și dovedite primesc finanțare, mărind astfel asumarea răspunderii și sustenabilitatea pe termen lung și reducând totodată riscul de fraudă;

46. observă că, pentru MRR, Raportul PIF din 2023 indică numărul de cazuri de suspiciune de fraudă raportate de Comisie (15) și numărul de audituri (13, față de 16 efectuate în 2022), dar nu conține numărul îngrijorător de mare de investigații desfășurate de EPPO (233 de investigații au vizat programe de redresare și reziliență, cu o pierdere financiară estimată de 1,86 miliarde EUR); este preocupat de o posibilă creștere a numărului de cazuri de fraudă, corupție, dublă finanțare și conflicte de interese în următorii ani și îndeamnă Comisia și statele membre să acționeze rapid pentru a asigura buna gestiune și distribuirea echitabilă a fondurilor MRR;

47. invită Comisia să introducă raportarea obligatorie a fraudelor prin intermediul IMS pentru toate cazurile legate de MRR, asigurându-se faptul că neregulile și fraudele care afectează fondurile MRR sunt înregistrate și monitorizate sistematic; constată cu îngrijorare lipsa de transparență în raportarea fraudelor legate de fondurile MRR și insistă ca toate statele membre să respecte obligații de raportare standardizate;

48. solicită OLAF să își continue analiza riscurilor, care, în 2023, a fost pusă la dispoziția statelor membre împreună cu o versiune actualizată a „cadrului de risc al MRR”, precum și cu evenimentele de formare și seminarele destinate autorităților statelor membre; aprobă utilizarea IMS pentru raportarea neregulilor din cadrul MRR; își repetă apelul adresat Comisiei, agențiilor și organelor specializate ale UE, precum și statelor membre să coopereze în mod activ și să interacționeze pentru a asigura protecția intereselor financiare ale UE în cursul punerii în aplicare a NGEU;

49. observă că, în cadrul Orientărilor privind planurile de redresare și reziliență[1], Comisia a adoptat anexa IV privind cadrul pentru reduceri și recuperări aferent MRR; înțelege că reducerea unei plăți este fezabilă atunci când mai sunt încă plăți care trebuie efectuate; reamintește că MRR se încheie în 2026; subliniază că recuperarea trebuie inițiată numai atunci când nu mai rămân alte tranșe; este preocupat de faptul că această procedură de recuperare, împrumutată din modelul de execuție a fondurilor de coeziune, s-a dovedit a fi extrem de ineficace, fiind abandonată în actualul CFM;

---

1 Comunicarea Comisiei – Orientări privind planurile de redresare și reziliență (C/2024/4618).

regretă profund că, până la sfârșitul anului 2023 în ABAC nu au existat ordine de recuperare în ceea ce privește MRR și că statele membre nu au încă obligația de a raporta prin IMS neregulile legate de MRR;

50. subliniază încă o dată că transparența joacă un rol vital în demascarea sistemelor frauduloase și în descurajarea acțiunilor frauduloase; își reiterează nemulțumirea cu privire la interpretarea aprobată de Comisie a conceptului de „destinatar final” în cadrul MRR; respinge interpretarea incompletă și înșelătoare a Comisiei[1]; observă că, chiar și potrivit orientărilor Comisiei[2], „destinatarul final” este „ultima entitate” care primește fonduri din cadrul MRR pentru o anumită măsură și că orice destinatar inițial sau intermediar al finanțării, cum ar fi ministerele sau agențiile care funcționează doar ca distribuitori ai fondurilor, nu ar trebui să fie considerat drept „ultima entitate”; invită din nou Comisia să solicite statelor membre să comunice informații privind „destinatarul final” sau „ultima entitate” și să nu accepte din partea statelor membre nicio informație privind „destinatarii de al doilea nivel” care nu respectă acordul dintre colegiuitori; invită Comisia să își revizuiască orientările, prezentând cazuri și exemple care să poată clarifica dispoziția și să fie un termen de referință solid pentru autoritățile naționale, astfel încât să sprijine un nivel adecvat de transparență și o interpretare omogenă în toate statele membre; accentuează că, în cazul în care Comisia refuză în continuare să asigure transparența deplină, Parlamentul trebuie să ia în calcul toate măsurile disponibile pentru a asigura conformitatea;

51. este preocupat de avizul CCE[3] privind riscul tot mai mare ca fondurile UE să fie cheltuite de două ori pentru aceeași măsură și să fie acordate de două ori pentru aceeași acțiune; înțelege că măsurile corespunzătoare în domenii similare, cum ar fi infrastructura de transport și cea energetică, sunt finanțate atât din bugetul UE, cât și din MRR, deoarece fondul UE de redresare în urma pandemiei finanțează acțiuni similare celor vizate de programele obișnuite ale UE; recunoaște că este permisă o complementaritate între MRR și alte instrumente ale UE, dar observă că acest lucru ar putea duce la atingerea unor jaloane care sunt finanțate integral din alte fonduri

---

1 Răspunsurile Comisiei la raportul special al CCE din 2 septembrie 2024 intitulat „Absorbția fondurilor din Mecanismul de redresare și reziliență – Progrese afectate de întârzieri și riscuri pentru finalizarea măsurilor și, prin urmare, pentru realizarea obiectivelor mecanismului”, pagina 4.

2 Comunicarea Comisiei – Orientări privind planurile de redresare și reziliență (C/2024/4618).

3 Raportul special nr. 22/2024 al Curții de Conturi Europene intitulat „Dubla finanțare din bugetul UE – Din sistemele de control lipsesc elemente esențiale care să atenueze riscul crescut pe care îl implică modelul MRR de finanțare nelegată de costuri” și rapoartele sale anuale privind execuția bugetului UE pentru exercițiul financiar 2022.

decât MRR, deoarece MRR nu este legat de rambursarea costurilor suportate efectiv, ci mai degrabă recompensează atingerea jaloanelor și a țintelor; subliniază că diferitele niveluri de guvernanță, peisajul informatic fragmentat și schimburile limitate de date sau utilizarea instrumentelor de extragere a datelor, cum ar fi ARACHNE, împiedică depistarea dublei finanțări și, prin urmare, mecanismele de control existente pot fi insuficiente pentru a reduce în mod corespunzător acest risc crescut; susține că lipsa accesului direct la lista completă a destinatarilor finali ai MRR limitează capacitatea Comisiei de a depista posibilele cazuri de dublă finanțare; consideră că atitudinea precaută adoptată de unele state membre, și anume de a evita combinarea MRR cu alte instrumente ale UE, contribuie la reducerea riscului de dublă finanțare; solicită Comisiei să își intensifice controalele în acest sens;

52. observă că statele membre pot include în planurile lor de redresare și reziliență măsuri fără costuri estimate sau cu costuri estimate zero[1]; atrage atenția, de asemenea, că aceste jaloane „fără costuri” reprezintă principalul termen de referință pentru evaluarea utilizării corecte a resurselor MRR în scopurile preconizate; înțelege că plățile pentru aceste jaloane „fără costuri” sau „cu costuri zero” sunt efectuate după realizarea jaloanelor, indiferent de costurile suportate, în conformitate cu abordarea „finanțare nelegată de costuri” din MRR; observă însă că astfel de jaloane fac imposibilă verificarea bunei gestionări a resurselor plătite din MRR, deoarece aceste resurse sunt vărsate în legătură cu un jalon pentru care nu au fost utilizate; invită Comisia să reconsidere ipoteza potrivit căreia o măsură „cu costuri zero” nu poate genera o dublă finanțare, indiferent dacă sunt utilizate sau nu alte fonduri ale UE pentru a o pune în aplicare; solicită insistent Comisiei să consolideze controalele privind măsurile „cu costuri zero” și să îndrume statele membre în legătură cu modul de abordare a conceperii din punct de vedere financiar a măsurilor în cauză pentru a preveni un astfel de risc;

53. invită din nou Comisia să mențină proceduri de audit ex post adecvate și să acorde o atenție deosebită riscului de inversare după efectuarea plăților pentru atingerea țintelor auditate anterior și evaluate ca fiind atinse la nivel satisfăcător;

54. dă curs inițiativei strategice a Ombudsmanului cu privire la transparență și răspundere privind MRR, lansată în februarie 2022 și finalizată în septembrie 2023, aprobând pe deplin rezultatele acesteia; salută dialogul în curs dintre Comisie și Ombudsman pentru a răspunde în cazul situațiilor nesatisfăcătoare detectate, în

---

1 Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 22 ianuarie 2021 intitulat „Orientări adresate statelor membre privind planurile de redresare și reziliență” (SWD(2021)0012).

special în ceea ce privește tabloul de bord și publicarea proactivă a documentelor legate de MRR;

Digitalizare și transparență pentru intensificarea luptei împotriva fraudelor

55. salută acordul politic la care s-a ajuns în legătură cu textul propunerii de reformare a Regulamentului financiar; consideră că extinderea domeniului de aplicare al EDES pentru a include gestiunea partajată și adoptarea unui temei juridic pentru folosirea ARACHNE ca model pentru un instrument la nivelul UE de extragere a datelor și de evaluare a riscurilor vor consolida protecția intereselor financiare ale UE; reamintește apelurile din rapoartele anterioare de a asigura faptul că toate statele membre utilizează instrumentele de extragere a datelor, în special ARACHNE, pentru a asigura standarde de raportare promptă și diligentă;

56. este de acord cu opinia potrivit căreia IMS, sistemul prin care statele membre raportează Comisiei neregulile și fraudele care afectează bugetul UE, are potențialul de a asigura o interoperabilitate mai mare cu alte instrumente instituționale ale Comisiei, cum ar fi ARACHNE și EDES, și cu instrumente digitale din statele membre; solicită să fie informat, în urma reformării Regulamentului financiar, despre evoluția interfeței EDES-IMS și despre posibila utilizare a datelor IMS în cadrul instrumentului de extragere a datelor și de evaluare a riscurilor (ARACHNE);

57. își reia apelul privind creșterea interoperabilității dintre sistemele de date și privind armonizarea raportării, monitorizării și auditului în Uniune; este conștient de caracterul transversal al interoperabilității și salută adoptarea Regulamentului privind Europa interoperabilă[1];

58. subliniază concluziile Documentului de analiză nr. 4/2023 al CCE din 6 iulie 2023 intitulat „Digitalizarea gestionării fondurilor UE”; reamintește efectele pozitive ale digitalizării asupra prevenirii și detectării fraudelor și neregulilor, precum și asupra gestionării, controlului și auditării fondurilor UE, permițând un acces mai ușor și mai rapid la date și verificări încrucișate de la distanță, limitând astfel costurile prin reducerea necesității controalelor și a controalelor la fața locului;

59. recunoaște că valorificarea unei economii în timp real și bazate pe date are beneficii semnificative pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii, reducând totodată sarcina administrativă a

---

[1] Regulamentul (UE) 2024/903 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 martie 2024 de stabilire a unor măsuri pentru un nivel ridicat de interoperabilitate a sectorului public în întreaga Uniune (Regulamentul privind Europa interoperabilă) (JO L, 2024/903, 22.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/903/oj).

autorităților publice și a întreprinderilor care desfășoară activități și schimburi comerciale transfrontaliere în interiorul UE; invită UE și statele membre să îmbunătățească eficacitatea schimbului de date prin crearea unui ecosistem digital care să permită circulația fără sincope, în timp real și securizată a datelor standardizate, structurate și prelucrabile automat între întreprinderi și autoritățile publice, în special administrațiile fiscale naționale, în vederea limitării posibilităților de comitere a fraudei și a evaziunii fiscale;

60. este de acord cu opinia potrivit căreia digitalizarea ar trebui să se afle în centrul oricărei strategii antifraudă și, în special, că ar trebui să fie integrată în strategiile naționale antifraudă pentru a permite coordonarea între componentele sale și pentru ca amenințările reprezentate de noile tehnologii să fie luate în considerare;

61. consideră că digitalizarea oferă ocazii de îmbunătățire concretă a guvernanței rețelei antifraudă și că, prin înlesnirea comunicării și a accesibilității, contribuie la îmbunătățirea raportării, permițând astfel o mai bună înțelegere a obstacolelor care persistă și un răspuns mai prompt și mai cuprinzător din partea factorilor de decizie și a colegiuitorilor; salută faptul că peste jumătate dintre statele membre au luat măsuri pentru a identifica și a remedia lacunele în materie de competențe în domeniul digitalizării, mai ales lipsa de informații și lipsa accesului la date privind digitalizarea; încurajează statele membre și actorii din AAF să continue să remedieze lacunele în materie de competențe prin măsuri care implică, printre altele, schimbul de cunoștințe, formarea și extinderea know-how-ului și a competențelor în domeniul digitalizării;

62. salută eforturile multor componente ale AAF de a evalua și de a dezvolta în continuare opțiunile oferite de IA și de învățarea automată în ceea ce privește identificarea și detectarea neregulilor și urmărirea creșterii eficienței în ceea ce privește atât sarcinile de analiză, cât și sarcinile administrative clasice; reafirmă că evaluarea umană trebuie să rămână caracteristica esențială a fiecărui proces; adaugă că IA are potențialul de a revoluționa lupta împotriva fraudei, permițând analiza rapidă a seturilor mari de date și îmbunătățind procesul de detectare a fraudelor și de identificare a tiparelor de fraudă; reamintește că folosirea cu succes a IA se bazează pe o colaborare eficace între toate părțile interesate și pe disponibilitatea unor date de înaltă calitate, fiind sprijinită de utilizarea eficace a ARACHNE; îndeamnă Comisia să depună eforturi pentru dezvoltarea IA în Europa, astfel încât să mențină suveranitatea datelor și să asigure o protecție solidă a datelor, aliniindu-se la principiile

enunțate în Regulamentul privind IA[1] și în Regulamentul general privind protecția datelor[2] (RGPD); invită toți actorii antifraudă să își consolideze cooperarea pentru a folosi cât mai eficient și responsabil IA în lupta împotriva fraudei;

63. recunoaște riscul tot mai mare ca conținutul generat de IA să fie folosit pentru a manipula procesele de achiziții, tranzacțiile financiare și probele în anchete privind fraude; invită Comisia să acorde prioritate cercetării și măsurilor de politică pentru a combate activitățile frauduloase facilitate de inteligența artificială, inclusiv tehnologiile deepfake și campaniile de dezinformare bazate pe IA care ar putea compromite mecanismele financiare și antifraudă; invită Comisia să propună dispoziții juridice și sancțiuni mai stricte pentru entitățile despre care s-a constatat că folosesc IA pentru a comite sau a facilita frauda financiară, inclusiv pentru scheme de spălare a banilor, falsificare a contractelor și furt de identitate digitală în procesele de achiziții, care sunt bazate pe IA;

64. recunoaște importanța utilizării IA pentru a îmbunătăți calitatea și exhaustivitatea datelor schimbate cu statele membre; salută, în acest sens, acțiunile OLAF, inclusiv recomandările din rapoartele anuale PIF, dialogurile bilaterale structurate cu statele membre, revizuirea planului de acțiune al Comisiei privind strategia antifraudă și schimburile interinstituționale axate pe aceste chestiuni;

65. solicită, de asemenea, o inițiativă specifică la nivelul UE pentru a dezvolta mecanisme de detectare a fraudelor bazate pe IA în cadrul OLAF, EPPO și Europol, pentru a mări eficiența urmăririi și prevenirii infracțiunilor financiare împotriva bugetului UE; recomandă înființarea unui grup operativ la nivelul UE, alcătuit din reprezentanți ai OLAF, EPPO, Europol și ai unităților naționale antifraudă, cu un accent specific pe amenințările de fraudă digitală, inclusiv tehnologia deepfake, documentele false generate de IA și frauda de identitate sintetică; subliniază că acest grup operativ ar trebui să dezvolte și să facă schimb de bune practici cu statele membre;

---

[1] Regulamentul (UE) 2024/1689 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2024 de stabilire a unor norme armonizate privind inteligența artificială și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 300/2008, (UE) nr. 167/2013, (UE) nr. 168/2013, (UE) 2018/858, (UE) 2018/1139 și (UE) 2019/2144 și a Directivelor 2014/90/UE, (UE) 2016/797 și (UE) 2020/1828 (Regulamentul privind inteligența artificială), (JO L, 2024/1689, 12.7.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1689/oj).

[2] Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (JO L 119, 4.5.2016, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj).

66. subliniază necesitatea intensificării cooperării transfrontaliere și a mecanismelor de schimb de date între statele membre pentru a combate frauda bazată pe IA, în special în domenii cu risc ridicat, cum ar fi TVA, vămuirea și distribuirea de ajutoare financiare; încurajează crearea unui centru comun de informații al UE pentru a urmări activitățile frauduloase de IA în timp real; invită Comisia și statele membre să integreze IA și analiza datelor în sistemele de detectare a fraudelor, asigurând interoperabilitatea între bazele de date naționale și cele de la nivelul UE și menținând în același timp garanții solide în materie de protecție a datelor;

67. invită Comisia și statele membre să implementeze măsuri stricte de transparență și audit în instrumentele de detectare a fraudelor bazate pe IA, pentru a preveni prejudecățile, manipularea algoritmică și utilizarea abuzivă în sistemele de supraveghere financiară; îndeamnă la elaborarea unor orientări etice privind IA pentru instituțiile antifraudă, pentru a asigura asumarea răspunderii;

68. solicită un proces obligatoriu de verificare criminalistică pentru toate probele digitale prezentate în cazurile de fraudă financiară, asigurând autenticitatea documentelor, a materialelor audio și video utilizate în anchete;

Nivelul intern al AAF a UE – măsuri-cheie la nivelul UE în 2023

69. subliniază că AAF a UE este o arhitectură instituțională complexă menită să detecteze, să prevină și să combată frauda și alte forme de abateri care afectează interesele financiare ale UE, bazată pe o rețea de cooperare pe mai multe niveluri, în care primul nivel [OLAF, EPPO, Europol, Eurojust, ACSB, Comisia, CCE și Banca Europeană de Investiții (BEI)] se bazează pe cooperarea orizontală dintre instituțiile, organele, oficiile și agențiile UE, în timp ce celelalte niveluri se bazează pe relații verticale între UE și autoritățile naționale și între autoritățile UE și organizațiile internaționale; evidențiază că AAF a evoluat de-a lungul anilor printr-o serie de decizii separate care au creat o rețea inovatoare de entități; subliniază că activitățile lor coordonate din ultimii ani au generat o experiență valoroasă care ar trebui luată în considerare în viitoarea revizuire a reglementărilor relevante; accentuează că, odată cu crearea EPPO, a fost înființată prima autoritate europeană de urmărire penală, ceea ce permite anchete penale și urmărire penală prompte și directe, și că învățămintele desprinse din primii ani ai activității sale operaționale trebuie integrate cum se cuvine în cadrul legislativ pentru a se putea profita pe deplin de instrumentele și resursele disponibile; accentuează că este important să existe mandate clare atribuite între diferitele instituții, organe, oficii și agenții ale UE pentru a reduce la minimum riscul de suprapuneri și dublare a sarcinilor, asigurând astfel eficiența funcționării AAF;

70. apreciază integrarea în Raportul PIF din 2023 a principalelor rezultate administrative și judiciare obținute de OLAF și, respectiv,

de EPPO, ca urmare a numeroaselor solicitări ale Parlamentului privind o raportare mai cuprinzătoare a acțiunilor întreprinse de componentele AAF; consideră totuși că ar trebui să se țină seama de diferențele în ceea ce privește natura, domeniul de aplicare și granularitatea dintre cele două rapoarte și că domeniile de cooperare ar trebui indicate clar; consideră că diferențele dintre cifrele transmise de OLAF, EPPO și Raportul PIF pe 2023 sunt justificate în circumstanțele actuale; evidențiază că organismele de raportare din statele membre pot raporta cu privire la anchetele penale numai atunci când autoritățile judiciare relevante le autorizează să facă acest lucru, ceea ce înseamnă că, deși EPPO și OLAF raportează date privind investigațiile active, adesea organismele de raportare nu sunt în măsură să introducă aceste detalii în baza de date IMS din cauza necesității de a proteja confidențialitatea și de a asigura desfășurarea corespunzătoare a anchetelor; înțelege că aceste cazuri duc la diferențe în ceea ce privește datele („delta”) care pot fi eliminate numai atunci când anchetele sunt finalizate și datele relevante sunt incluse în raportarea către Comisie, astfel încât să poată fi incluse într-un viitor raport PIF;

71. salută adoptarea de către Comisie, în mai 2023, a unui pachet de măsuri anticorupție care cuprinde o propunere de directivă privind combaterea corupției; consideră că prevenirea și urmărirea penală a corupției trebuie consolidate și invită Comisia să intensifice monitorizarea asigurării respectării măsurilor în statele membre;

72. salută crearea unei rețele de combatere a corupției, care s-a reunit pentru prima dată la 20 septembrie 2023 și consideră că cartografierea zonelor cu un risc ridicat de corupție ar putea contribui în mod eficace la dezvoltarea în continuare a strategiei anticorupție a UE;

73. subliniază importanța statului de drept ca una dintre valorile fundamentale ale Uniunii și accentuează că mecanismul de condiționalitate privind statul de drept este esențial pentru a asigura că statele membre continuă să respecte principiile statului de drept; continuă să fie profund îngrijorat de situația statului de drept din anumite state membre, care este deosebit de îngrijorătoare în sine și poate conduce la pierderi considerabile pentru bugetul Uniunii; invită Comisia să asigure punerea în aplicare strictă și rapidă a tuturor elementelor mecanismului atunci când statele membre încalcă principiile statului de drept și când acest lucru afectează sau riscă să afecteze interesele financiare ale UE; insistă, de asemenea, că trebuie să existe coerență între diferitele instrumente atunci când se evaluează situația statului de drept în statele membre;

74. constată că cel de al patrulea raport al Comisiei pe 2023 privind statul de drept, adoptat în februarie 2024, prezintă măsurile subsecvente recomandărilor din raportul din anul precedent privind statul de drept; recunoaște că, în lupta împotriva corupției, mai

multe state membre și-au actualizat strategiile și/sau planurile de acțiune naționale sau au lansat o revizuire a acestora, în timp ce altele au reformat legislația penală pentru a consolida lupta împotriva corupției; observă că pentru multe state membre, principalul obstacol în calea combaterii corupției este reprezentat de resursele limitate ale serviciilor de urmărire penală; invită Comisia să încurajeze și să sprijine în continuare eforturile statelor membre de a reforma și a îmbunătăți eficacitatea procedurilor penale și de a răspunde celorlalte dificultăți identificate în raport; reamintește Comisiei de instrumentele eficace pe care le are la dispoziție pentru protejarea statului de drept, cum ar fi procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, condiționalitatea în ceea ce privește finanțarea și procedurile prevăzute la articolul 7 din TUE și se așteaptă ca aceasta să le folosească pe toate pe deplin; evidențiază, în acest sens, că noul Regulament financiar introduce o condiționalitate legată de valorile consacrate la articolul 2 din TUE și invită Comisia să înceapă să o aplice, în special în cazurile în care au fost deja lansate proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor împotriva unui stat membru pentru încălcări ale valorilor consacrate la articolul 2 din TUE, deoarece acest lucru constituie o recunoaștere clară a unei încălcări continue care ar putea avea un impact și asupra bunei gestiuni financiare a bugetului Uniunii;

75. ia act de decizia Comisiei de a nu ridica măsura impusă în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Decizia de punere în aplicare (UE) 2022/2506 a Consiliului din 15 decembrie 2022 privind măsurile de protecție a bugetului Uniunii împotriva încălcărilor principiilor statului de drept în Ungaria[1]; cere ca Comisia și Consiliul să suspende măsurile adoptate numai dacă se obțin dovezi că măsurile de remediere adoptate de guvernul maghiar s-au dovedit eficace în practică și, în special, că nu s-a constatat niciun regres cu privire la măsurile deja adoptate; condamnă amenințările, cum ar fi spionajul, la care este expus personalul instituțiilor UE, cum s-a întâmplat în cazul personalului OLAF în timpul misiunilor de anchetă în Ungaria; subliniază că astfel de acțiuni subminează puternic statul de drept și integritatea instituțiilor UE; solicită instituirea rapidă a unor măsuri de protecție solide pentru a proteja personalul instituțiilor UE aflat în misiune; invită autoritățile din Ungaria să ia imediat măsuri concrete pentru a proteja independența sistemului judiciar, a susține libertatea mass-mediei și a pune integral în aplicare recomandările din Raportul Comisiei privind statul de drept, pentru a restabili sistemul democratic de control și echilibru; îndeamnă Consiliul să continue procedura prevăzută la articolul 7 din TUE împotriva Guvernului Ungariei;

76. evidențiază că respectarea statului de drept, inclusiv combaterea corupției, este un factor-cheie al mediului pieței unice care stimulează investițiile, creșterea economică, crearea de locuri de

---

[1] JO L 325, 20.12.2022, p. 94, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2022/2506/oj.

muncă și inovarea și protejează întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și operatorii economici cu activitate transfrontalieră; accentuează că Comisia răspunde de verificarea riguroasă, ca o condiție pentru plata finanțării, a îndeplinirii jaloanelor legate de statul de drept integrate în diferitele planuri de redresare și reziliență ale statelor membre; reamintește că comisarul pentru democrație, justiție și statul de drept, acționând în strânsă coordonare cu comisarul pentru buget, luptă antifraudă și administrație publică, numit recent, este principalul responsabil de aplicarea deplină a regimului general de condiționalitate; invită Comisia să nu folosească „dialogul” cu statele membre sau procedura „EU Pilot” ca mijloc deschis pentru a evita lansarea efectivă a unor proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor; invită totodată Comisia să acorde prioritate pe direcție orizontală încălcărilor care afectează interesele financiare ale UE, în special în ceea ce privește Directiva PIF și Regulamentul privind EPPO[1]; salută declarația din orientările politice ale Comisiei privind importanța statului de drept pentru fondurile UE și angajamentul comisarului pentru buget, antifraudă și administrație publică de a introduce garanții solide privind statul de drept în următorul CFM;

77. consideră că trebuie consolidată și mai mult protecția valorilor comune ale UE consacrate la articolul 2 din TUE, incluse în prezent în Regulamentul privind dispozițiile comune; invită Comisia să analizeze modul în care un mecanism echivalent condițiilor favorizante orizontale ar putea fi dezvoltat ca o caracteristică generală în toate domeniile bugetului UE, cu scopul de a corela o gamă mai largă de politici cu toate valorile prevăzute la articolul 2 din TUE; invită Comisia să exploreze mijloacele de corelare a finanțării cu condițiile statului de drept și cu finalizarea reformelor necesare pentru a asigura o abordare cuprinzătoare, aplicată la nivel orizontal tuturor fondurilor UE; invită Comisia să urmărească o abordare cuprinzătoare și să prezinte propuneri pentru consolidarea în continuare a setului de instrumente al Uniunii privind statul de drept ca prioritate, inclusiv o condiționalitate consolidată privind statul de drept pentru fondurile mobilizate în actuala perioadă de programare;

78. susține că corupția este legată intrinsec de spălarea de bani și că spălarea banilor este unul dintre cei mai importanți factori care favorizează activitățile ilegale ale grupărilor infracționale organizate, deoarece le permite să transfere produsele infracțiunii în economia legală; recunoaște că sistemele juridice naționale eterogene și aplicarea fragmentată a cadrului Uniunii de combatere a spălării banilor au îngreunat prevenirea, depistarea și combaterea spălării banilor; salută, în acest sens, adoptarea pachetului legislativ

---

[1] Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2017/1939/oj) .

ambițios privind combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului, care va unifica normele naționale și, astfel, va consolida lupta colectivă împotriva spălării banilor în întreaga Uniune; consideră binevenită înființarea Autorității pentru combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului (ACSB); consideră că noua agenție va juca un rol central în noul cadru de combatere a spălării banilor prin responsabilitățile sale de coordonare și supraveghere; reamintește că spălarea banilor și finanțarea terorismului sunt intrinsec legate și solicită EPPO, OLAF și CCE să aibă un rol mai important în combaterea acestor fenomene;

79. este de acord cu opinia potrivit căreia protecția intereselor financiare ale UE a fost consolidată prin reformarea Regulamentului financiar; evidențiază că domeniul de aplicare al EDES a fost extins pentru a include gestiunea partajată și directă și a oferi noi motive de excludere; salută introducerea unui temei juridic pentru un instrument de evaluare a riscurilor și de extragere a datelor care să fie folosit de toate statele membre și în toate modurile de gestiune; regretă că ambele măsuri vor intra în vigoare abia în 2028 și numai începând cu următorul CFM, ceea ce va însemna mai mulți ani fără o transparență suficientă cu privire la destinatarii finali ai fondurilor UE și la pierderea unei oportunități cruciale de a utiliza aceste date pentru a consolida garanțiile împotriva corupției și a fraudei;

80. apreciază adoptarea unui plan de acțiune actualizat[1] pentru strategia antifraudă a Comisiei din 2019; constată că acesta include 44 de acțiuni împărțite în șapte teme care acoperă în special digitalizarea, cooperarea, MRR, frauda vamală și sensibilizarea în materie de cultură etică și antifraudă;

81. evidențiază că Programul UE de luptă antifraudă este singurul program de cheltuieli dedicat specific combaterii fraudei care afectează interesele financiare ale UE și că acesta oferă sprijin relevant tuturor autorităților statelor membre, ca componente ale nivelului extern al AAF, pentru a consolida lupta împotriva fraudei; observă că acest program are flexibilitatea necesară pentru a se adapta la peisajul antifraudă în continuă schimbare și este aliniat la perioada de șapte ani (2021-2027) a actualului CFM; constată că până în prezent, 55 % din punerea în aplicare totală a programului a contribuit la tranziția digitală;

82. invită Comisia să valorifice succesul Programului UE de luptă antifraudă și încurajează comisarul pentru buget și luptă antifraudă să considere programul un model care trebuie extins în următorul CFM, în conformitate cu sarcina, indicată în scrisoarea de misiune,

---

[1] Comunicarea Comisiei din 11 iulie 2023 intitulată „Planul de acțiune privind strategia antifraudă a Comisiei – revizuirea 2023” (COM(2023)0405), însoțită de documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 11 iulie 2023 intitulat „Plan de acțiune – revizuirea 2023” (SWD(2023)0245).

de a asigura sprijin pentru eforturile statelor membre de a proteja interesele financiare ale Uniunii;

83. salută prima cerere de asociere la program primită în 2023 din partea unei țări din afara UE, și anume Ucraina, cu care a fost negociat și adoptat în martie 2024 un acord de asociere privind participarea sa la program;

84. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că cea mai recentă evaluare intermediară a programului Hercule III realizată de Comisie a identificat aspecte care ar fi putut afecta eficacitatea programului, în special faptul că anumite administrații ale statelor membre nu dispuneau de resursele necesare pentru a le permite să facă față cerințelor administrative ale programului;

85. ia act de apelurile repetate ale EPPO de a consolida capacitatea de detectare a componentelor relevante ale AAF și reamintește că, în conformitate cu strategia antifraudă a Comisiei, trebuie să se pună accentul pe analiza datelor ca instrument de detectare a fraudei; subliniază, în acest sens, importanța armonizării definițiilor pentru a obține date comparabile în întreaga UE; încurajează Comisia să consolideze utilizarea IMS ca instrument de sprijin pentru analiza riscurilor realizată de auditori atunci când pregătesc activitățile de audit; invită OLAF să își mărească oferta de formare pentru personalul Comisiei, inclusiv pentru auditori și actorii relevanți din circuitul fluxurilor financiare;

86. este conștient că structura descentralizată a EPPO implică o interacțiune între dreptul național și dreptul UE, precum și între autoritățile naționale și EPPO; înțelege că EPPO funcționează pe baza regulamentelor UE direct aplicabile, dar că are nevoie și de adoptarea unor măsuri adecvate de punere în aplicare prin intermediul legislației naționale de transpunere a Directivei PIF și a altor acte relevante ale Uniunii; invită Comisia să se asigure că legislația națională este pe deplin în concordanță cu Regulamentul privind EPPO și cu Directiva PIF, să inițieze acțiuni în constatarea neîndeplinirii obligațiilor și să propună revizuirea acestor acte juridice pentru a mări eficacitatea EPPO în exercitarea mandatului său;

87. ia act de rezultatele evaluării conformității măsurilor adoptate de statele membre pentru a-și adapta sistemele la Regulamentul privind EPPO[1], care au fost prezentate în septembrie 2023; regretă că multe situații sunt încă sub nivelul optim și trebuie îmbunătățite, deoarece slăbesc eficacitatea protecției intereselor financiare ale Uniunii prin intermediul anchetelor penale; se referă, în special, la repartizarea competențelor între parchetele naționale și EPPO; accentuează, de

---

[1] JUST/2022/PR/JCOO/CRIM/0004 – Contractul-cadru JUST/2020/PR/03/0001 privind serviciile de analiză juridică, inclusiv evaluarea conformității măsurilor naționale de transpunere, în domeniile de politică „justiție și consumatori”.

asemenea, că Regulamentul privind EPPO prevede raportarea directă și fără întârzieri nejustificate a posibilelor cazuri care țin de competența EPPO; invită Comisia să verifice și să monitorizeze respectarea deplină de către statele membre a Regulamentului privind EPPO și raportarea promptă de către acestea direct către EPPO a suspiciunilor de fraudă în domeniile care țin de competența sa;

88. este îngrijorat că în multe state membre, autoritatea națională desemnată care decide cu privire la dezacordurile dintre EPPO și autoritățile naționale legate de stabilirea competenței de a urmări penal un caz nu este o „instanță” sau un „tribunal”; invită Comisia să verifice și să monitorizeze dacă statele membre respectă pe deplin articolul 25 alineatul (6) și articolul 42 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul privind EPPO, care prevede posibilitatea unei căi de atac în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) împotriva unei decizii a unei autorități naționale privind atribuirea competențelor;

89. accentuează că actualul control exercitat de autoritățile naționale asupra resurselor și echipamentelor „necesare” pentru procurorii europeni delegați și necesitatea de a face trimitere la dispozițiile autorităților naționale legate de „mecanismele adecvate” privind securitatea socială, pensiile și acoperirea asigurărilor ar putea limita autonomia și independența acțiunilor EPPO; invită Comisia să propună soluții adecvate în viitoarea revizuire a Regulamentului privind EPPO;

90. atrage atenția că transpunerea Directivei PIF diferă de la un stat membru la altul, ceea ce, în unele cazuri, afectează exercitarea transfrontalieră a competențelor EPPO; invită Comisia să asigure punerea în aplicare corespunzătoare a Directivei PIF și să propună revizuirea acesteia, pe baza experienței acumulate;

91. subliniază că articolul 25 alineatul (3) din Regulamentul privind EPPO, care detaliază exercitarea competențelor EPPO în cazul infracțiunilor care nu țin de PIF legate în mod indisolubil de infracțiuni care țin de PIF, ridică probleme juridice și practice și necesită o raționalizare suplimentară pentru a utiliza în mod eficace cadrul juridic al EPPO; invită Comisia să propună soluții potrivite în viitoarea revizuire a Regulamentului privind EPPO, pentru a consolida capacitatea acestuia de a investiga criminalitatea organizată cu dimensiune transfrontalieră;

92. reafirmă[1] că EPPO joacă un rol important în protejarea statului de drept și în combaterea corupției în Uniune și încurajează Comisia să monitorizeze îndeaproape nivelul de cooperare al statelor membre cu EPPO în rapoartele privind statul de drept; salută aderarea

---

[1] Rezoluția Parlamentului European din 28 februarie 2024 referitoare la Raportul Comisiei din 2023 privind statul de drept.

Poloniei și a Suediei la EPPO; ia act cu satisfacție de anunțul recent al Irlandei privind intenția sa de a participa; invită Guvernul Ungariei, singurul stat membru care nu a aderat încă la EPPO, în pofida absenței oricărui impediment juridic sau constituțional, să adere fără întârziere la EPPO; reamintește că sprijinul public larg pentru aderarea Ungariei a fost demonstrat de colectarea a 680 000 de semnături pentru participarea la EPPO, evidențiind apelul puternic din partea societății pentru garanții juridice consolidate împotriva fraudei și corupției care afectează interesele financiare ale Uniunii;

93. își reia apelul privind lansarea unui schimb de opinii despre posibila clarificare a competențelor EPPO în cadrul mandatului său, astfel cum se definește în tratat, în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii;

94. constată că, în 2023, cooperarea dintre actorii relevanți a crescut, EPPO și Eurojust cooperând în 26 de cauze aflate în curs la sfârșitul anului 2023; observă că, tot în 2023, EPPO și Europol au cooperat eficient în diverse chestiuni operaționale și înțelege că această cooperare aproape s-a dublat în 2023, Europol oferind sprijin în 47 de cauze la cererea EPPO; invită Comisia să solicite EPPO și Eurojust să precizeze criteriile de eficiență pe baza cărora își desfășoară activitatea;

95. salută eforturile OLAF și EPPO de a-și consolida cooperarea; înțelege că cele două oficii fac schimb de informații pentru a evita investigații paralele cu privire la aceleași chestiuni și că, în 2023, OLAF a deschis 22 de investigații complementare, iar EPPO a solicitat patru investigații de sprijin; este conștient că sinergiile care rezultă din utilizarea investigațiilor complementare [fostul articol 12 litera (f) din Regulamentul privind OLAF] și a investigațiilor de sprijinire [fostul articol 12 litera (e) din Regulamentul privind EPPO] nu sunt la nivel optim; invită Comisia să abordeze cauzele juridice și operaționale ale acestei situații când își revizuiește reglementările;

96. este îngrijorat de lipsa unei analize și a unor informații exacte cu privire la recuperările în beneficiul bugetului Uniunii, care ar trebui să urmeze investigațiile OLAF și ale EPPO; este conștient că impactul AAF asupra securității cetățenilor și asupra asigurării respectării statului de drept în Uniune depășește simpla cuantificare a recuperărilor financiare; accentuează, cu toate acestea, că rezultatele eforturilor depuse pentru crearea AAF ar trebui să fie mai degrabă măsurabile și să fie tangibile cel puțin în ceea ce privește aspectele bugetare; evidențiază că impactul activităților puse în aplicare pentru protejarea intereselor financiare ale Uniunii ar trebui evaluat și avut în vedere atunci când se alocă resursele și se definesc mandatele;

97. înțelege că Comisia nu a furnizat încă date privind recuperările în beneficiul bugetului Uniunii în urma activităților EPPO raportate

Comisiei, așa cum se prevede la articolul 103 alineatul (2) din Regulamentul privind EPPO, și că această chestiune este inclusă în scrisoarea de misiune a comisarului pentru buget, luptă antifraudă și administrație publică; observă că indisponibilizarea activelor este esențială pentru combaterea criminalității care afectează bugetul UE și că este nevoie de un anumit timp pentru ca activele indisponibilizate să fie efectiv convertite în active confiscate și recuperări; subliniază că nu se preconizează că suma confiscată va reveni în mod implicit la bugetul Uniunii; constată că, în conformitate cu articolul 38 din Regulamentul privind EPPO, veniturile potențiale rezultate din măsurile de punere sub sechestru și de confiscare luate de procurorii europeni delegați în statele membre ar trebui să revină la bugetul UE și ar putea fi contabilizate în bugetul UE ca venituri nealocate; invită Comisia să ia măsurile necesare împreună cu autoritățile naționale competente pentru a permite ca aceste sume să intre în bugetul UE;

98. evidențiază că datele privind recuperările efective în urma recomandărilor financiare ale OLAF nu sunt publicate în raportul anual al OLAF și în niciun alt raport oficial al Comisiei; regretă că sunt puse la dispoziție numai date agregate și acestea se referă la 2 299 de recomandări financiare emise de OLAF între 2012 și 2023, privind o valoare totală de aproximativ 9 miliarde EUR; remarcă faptul că analiza cifrelor disponibile sugerează că se pot aduce îmbunătățiri considerabile; observă că există un decalaj mare între sumele care OLAF recomandă să fie recuperare, suma stabilită ca fiind recuperabilă de către serviciile Comisiei și suma recuperată efectiv în cele din urmă; este îngrijorat de ratele scăzute de recuperare a cheltuielilor necuvenite (pentru activitățile executate în cadrul gestiunii partajate și al gestiunii indirecte, rata este de 34 % și, respectiv, 11 %, iar pentru recuperarea în cadrul gestiunii directe de doar 22 %); invită Comisia să furnizeze date cu granularitate adecvată privind recuperările și să evalueze motivele care stau la baza decalajului de recuperare; subliniază necesitatea ca OLAF și Comisia să convină și să aplice în mod consecvent criterii comune de evaluare care să asigure o mai mare convergență și claritate, îmbunătățind astfel eficiența și eficacitatea evaluării redresării financiare; evidențiază că recuperarea în urma unei recomandări OLAF și a investigațiilor EPPO reprezintă un indicator important al eficienței AAF și solicită mai multă transparență în această privință;

Nivelul extern al AAF a UE – măsuri-cheie la nivel național în 2023

99. înțelege că nivelul general de punere în aplicare de către statele membre a recomandărilor Comisiei emise în Raportul PIF din 2022 este considerat satisfăcător; evidențiază, cu toate acestea, că persistă diferențe semnificative între statele membre; este îngrijorat mai ales de cazurile de raportare inadecvată a neregulilor de către unele state membre prin intermediul IMS; reamintește că raportarea este obligatorie în temeiul reglementărilor actuale și încurajează

OLAF să își consolideze acțiunile de supraveghere și monitorizare pentru a asigura o raportare uniformă în întreaga Uniune;

100. invită Comisia să monitorizeze caracterul cuprinzător al raportării în IMS de către țările care beneficiază de asistență pentru preaderare și salută inițiativele Direcției Generale Vecinătate și Negocieri privind Extinderea de a asigura respectarea de către țările candidate a obligațiilor de a raporta periodic neregulile în IMS;

101. încurajează statele membre să raporteze în IMS neregulile legate de MRR, în conformitate cu recomandările CCE; invită Comisia să înlesnească o astfel de utilizare a IMS de către statele membre, oferind sprijin sub formă de formare, seminarii și schimb de bune practici;

102. salută participarea Suediei și Poloniei la EPPO, decisă în 2024, precum și obiectivul noului guvern irlandez de a adera la EPPO; insistă ca statele membre care încă nu participă să facă acest lucru fără întârziere și invită Comisia să stimuleze participarea la EPPO prin măsuri pozitive;

103. reafirmă că cooperarea ineficace sau tardivă a statelor membre cu EPPO și OLAF sau lipsa acesteia constituie un motiv de a acționa în temeiul Regulamentului privind condiționalitatea; invită Comisia să țină seama cum se cuvine de toate informațiile furnizate de EPPO și OLAF cu privire la situațiile în care statele membre nu își respectă obligațiile;

104. susține că strategiile naționale antifraudă reprezintă cel mai eficient instrument de coordonare între diferitele autorități naționale, regionale și sectoriale și numeroasele entități locale cărora li s-au încredințat sarcinile care alcătuiesc ciclul antifraudă; constată că, în 2023, 21 din cele 27 de state membre au raportat că au o strategie antifraudă; observă că din cele 21, doar 10 state membre aveau o strategie națională antifraudă completă[1], în timp ce 11 state membre aveau doar strategii antifraudă sectoriale, nu naționale; recunoaște că abordarea adoptată în prezent de statele membre în strategiile lor antifraudă variază foarte mult; regretă că șase state membre nu au nicio strategie antifraudă; regretă profund această situație extrem de nesatisfăcătoare, care compromite integritatea cheltuielilor UE și subminează încrederea cetățenilor în instituțiile UE;

105. susține că statele membre ar avea de câștigat de pe urma unei evaluări periodice a cadrelor lor antifraudă; invită Comisia să încurajeze statele membre să efectueze evaluări independente sau inter pares ale cadrelor lor antifraudă, pentru a îmbunătăți consecvența și a urmări standarde ridicate;

---

1 Dintre aceste 10 strategii naționale antifraudă, una nu acoperă toate etapele ciclului antifraudă, una nu are o perspectivă multianuală și două trebuie actualizate.

106. încurajează Comisia să propună inițiative executorii pentru a clarifica relația dintre adoptarea strategiilor naționale antifraudă de către statele membre și nivelul sprijinului financiar pe care acestea îl primesc și să aibă în vedere stabilirea unei legături între acestea;

107. cere Comisiei să lanseze, în pregătirea revizuirii Regulamentului privind OLAF, un exercițiu de monitorizare a situației actuale a serviciilor de coordonare antifraudă (AFCOS) înființate în statele membre; încurajează Comisia să planifice actualizarea și redefinirea structurii, rolului, responsabilităților și mandatului acestor servicii; regretă că efectivele de personal din majoritatea AFCOS din statele membre sunt sub nivelul optim; subliniază că este necesar să se asigure un nivel suficient de cunoștințe de specialitate în rândul personalului din structurile naționale de coordonare a luptei antifraudă; invită Comisia să încurajeze și să sprijine statele membre să se ocupe cu prioritate de aceste aspecte, inclusiv în contextul ciclului semestrului european;

108. evidențiază rolul ce le revine autorităților publice în promovarea unei culturi a toleranței zero față de fraude și subliniază, în special, importanța prevenirii fraudei pentru a asigura că frauda, corupția, conflictele de interese și alte utilizări abuzive ale fondurilor sunt din start dejucate; reamintește că transpunerea corectă a Directivei PIF, adoptată la 5 iulie 2017, este esențială pentru protecția bugetului Uniunii, pentru punerea în aplicare a tuturor politicilor UE pentru care se utilizează fonduri ale UE, inclusiv în contextul implementării MRR, și pentru stabilirea domeniului de aplicare al investigațiilor și urmăririlor penale efectuate de EPPO, a cărui competență este stabilită prin trimitere la Directiva PIF, astfel cum a fost pusă în aplicare de legislația națională; se așteaptă ca autoritățile naționale, inclusiv guvernele, din toate statele membre să condamne fără echivoc frauda, corupția, conflictele de interese și orice altă utilizare abuzivă a fondurilor publice, adoptând o abordare proactivă în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii prin măsuri eficace în domenii precum evaluarea riscurilor, comunicarea și schimbul de informații, precum și formarea personalului; invită Comisia să intervină în timp util prin proceduri de constatare a neîndeplinirii obligațiilor pentru a asigura transpunerea consecventă a Directivei PIF și răspunderea efectivă a persoanelor juridice și fizice și sancțiunile care li se aplică acestora;

109. reafirmă că avertizorii joacă un rol esențial în stimularea detectării, investigării și urmăririi penale a fraudelor; înțelege că până la sfârșitul anului 2023, 24 de state membre adoptaseră legislație națională pentru a transpune Directiva privind avertizorii de integritate și au declarat că transpunerea acesteia este completă; regretă însă că în martie 2023, după analiza măsurilor naționale adoptate, Comisia a fost obligată să sesizeze CJUE cu privire la șase state membre pentru netranspunerea directivei și pentru necomunicarea măsurilor de transpunere, solicitând Curții să impună sancțiuni financiare; este îngrijorat în legătură cu acțiunile în

constatarea neîndeplinirii obligațiilor[1] aflate în curs împotriva altor șase state membre; invită Comisia să intensifice monitorizarea măsurilor naționale de transpunere și să informeze Parlamentul în consecință; subliniază că Parlamentul însuși trebuie, de asemenea, să asigure de urgență transpunerea corespunzătoare a directivei, astfel cum a confirmat hotărârea CJUE din 11 septembrie 2024, prin care a constatat că actualul cadru al Parlamentului nu oferă o protecție echilibrată și eficace împotriva represaliilor; invită Parlamentul să adopte de urgență norme robuste, în conformitate cu directiva, pentru a-și proteja proprii avertizori de integritate;

110. constată că, până la sfârșitul anului 2023, divizia de investigații a Băncii Europene de Investiții (IG/IN BEI) transmisese 10 sesizări către EPPO și 17 sesizări către OLAF; este conștient că entitățile despre care IG/IN BEI a constatat că sunt implicate în practici interzise pot fi excluse, cu alte cuvinte, declarate neeligibile, pentru o perioadă determinată, de la atribuirea oricăror contracte sau de la angajarea în orice relație cu BEI; observă că în 2023, aceste proceduri de excludere au condus la excluderea a cinci operatori economici pentru o durată minimă de trei ani, în timp ce alte cinci întreprinderi au ajuns la acorduri de soluționare prin care se aplică măsuri de condiționalitate în ceea ce privește eligibilitatea;

Dimensiunea externă a protecției intereselor financiare ale UE

111. salută reacția Comisiei la solicitarea sa de a intensifica monitorizarea și controlul fondurilor din cadrul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională - „Europa globală” pentru acordarea de asistență țărilor din afara UE, precum și prin comunicarea comună cu Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate[2]; apreciază eforturile continue ale Comisiei de a se asigura că măsurile anticorupție sunt integrate în instrumentele de acțiune externă ale UE; își reiterează recomandarea de a suspenda sprijinul bugetar și de a dezangaja fondurile către țările din afara UE, inclusiv către țările candidate, în care este clar că autoritățile nu iau măsuri reale împotriva corupției larg răspândite, fără a compromite sprijinul acordat populației civile; subliniază că respectarea și promovarea valorilor UE reprezintă o condiție prealabilă esențială pentru toți partenerii care aspiră să adere la Uniune; reiterează faptul că aderarea la UE este un proces meritoriu, prin care fiecare țară candidată este evaluată în funcție de propriile merite și de îndeplinirea criteriilor de la Copenhaga; consideră că, atunci când se aplică metodologia de extindere

---

1 Raportul Comisiei din 3 iulie 2024 privind punerea în aplicare și aplicarea Directivei (UE) 2019/1937 a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2019 privind protecția persoanelor care raportează încălcări ale dreptului Uniunii (COM(2024)0269).

2 Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate din 3 mai 2023 privind combaterea corupției (JOIN(2023)0012).

revizuită, ar trebui să se pună un accent deosebit pe reformele fundamentale și ar trebui să se aplice o condiționalitate echitabilă și riguroasă, precum și reversibilitatea în cazul în care au loc regrese; consideră că trebuie utilizate instrumente adecvate pentru a se asigura că țările candidate respectă în mod concret și sustenabil statul de drept, principiile democratice și drepturile fundamentale, atât înainte, cât și după aderarea la Uniune;

112. observă că, în contextul războiului de agresiune dus de Rusia împotriva Ucrainei, Ucraina va avea în continuare nevoie de sprijin substanțial în actualul și următorul CFM și, în perspectiva unui acord de pace just și sustenabil, Ucraina va avea nevoie de sprijin pentru reconstrucția de după război, inclusiv pentru serviciile și reformele administrației centrale;

113. consideră că cei trei piloni ai Mecanismului pentru Ucraina ar putea fi remodelați în consecință și că reconstrucția ar trebui să se alinieze la cerințele de preaderare; subliniază importanța coordonării și cooperării strânse cu mecanismul de coordonare pentru Ucraina instituit de G7; invită UE și toate statele membre să își intensifice sprijinul acordat Ucrainei, instituind în același timp măsuri adecvate pentru a proteja interesele financiare ale UE prin prevenirea, detectarea și corectarea fraudei, a corupției, a conflictelor de interese și a neregulilor în utilizarea fondurilor Uniunii, inclusiv prin efectuarea unor verificări mai amănunțite, pentru a se asigura că fondurile UE trimise Ucrainei și țărilor învecinate sunt monitorizate și controlate corespunzător și aduc în final beneficii celor care au cea mai mare nevoie de ele;

114. subliniază că volumul fără precedent al sprijinului financiar primit de Ucraina din partea UE în ultimii ani și mobilizat în condițiile extrem de nefavorabile impuse de războiul în curs implică adoptarea unor măsuri adecvate pentru a se asigura că aceste resurse sunt utilizate în scopul preconizat, în special atunci când sunt prevăzute în beneficiul infrastructurii și al persoanelor aflate în dificultate;

115. apreciază activitatea desfășurată de OLAF și EPPO în ceea ce privește protejarea intereselor financiare ale Uniunii, oferind cursuri de formare pentru a spori capacitatea administrativă și autonomia, efectuând investigații în Ucraina și convenind asupra acordului de lucru cu Biroul Național Anticorupție al Ucrainei pentru a facilita cooperarea în ceea ce privește investigarea corupției; invită oficiile competente ale UE să își continue cooperarea cu autoritățile ucrainene și sprijinul acordat acestora;

116. recunoaște, în acest sens, progresele înregistrate de Ucraina în promovarea de reforme legate de independența sistemului judiciar, tragerea la răspundere, combaterea corupției și a spălării banilor, în pofida condițiilor dificile cauzate de războiul de agresiune în curs al Rusiei; încurajează Ucraina să continue pe calea reformelor, inclusiv în ceea ce privește influența oligarhilor în politică;

117. salută sancțiunile mai severe adoptate de UE împotriva Rusiei până în prezent, care includ interzicerea participării resortisanților și entităților ruse la contractele de achiziții publice din UE și restricțiile privind finanțarea din partea UE pentru entitățile deținute sau controlate de stat din Rusia; admite însă că, în pofida măsurilor existente, este încă posibil ca persoane și entități care fac obiectul unor sancțiuni împotriva Rusiei să găsească modalități de a eluda sancțiunile și invită, prin urmare, UE și statele membre să mențină, să consolideze și să extindă politica de sancțiuni împotriva Rusiei și Belarusului;

118. admite că statele membre și autoritățile lor competente relevante sunt responsabile de punerea în aplicare și asigurarea respectării efective a sancțiunilor UE, precum și de identificarea încălcărilor și de impunerea de sancțiuni adecvate; subliniază rolul jucat de autoritățile vamale și importanța cooperării strânse a acestora în consolidarea aplicării uniforme a sancțiunilor; salută, în acest sens, Inițiativa vamală baltică;

119. subliniază că UE este cel mai mare furnizor de asistență externă pentru refugiații palestinieni; subliniază că bugetul Uniunii trebuie să ofere în continuare sprijin pentru a consolida pacea și stabilitatea în regiunea Orientului Mijlociu, pentru a combate terorismul, ura, fundamentalismul și dezinformarea, precum și pentru a promova drepturile omului, a combate impunitatea și a consolida respectarea statului de drept; subliniază, în consecință, că bugetele Uniunii nu trebuie să sprijine în niciun caz activități care contravin acestor obiective; ia act de faptul că, în urma atacurilor teroriste abominabile ale Hamas din 7 octombrie 2023 și a acuzațiilor de utilizare abuzivă a fondurilor UE pentru terorism, Comisia a efectuat o evaluare a finanțării în urma căreia, deși a concluzionat că până în prezent nu s-a găsit nicio dovadă că banii ar fi fost deturnați în scopuri nedorite (inclusiv pentru a sprijini teroriști aflați în detenție) și a raportat că garanțiile existente funcționează bine, a solicitat totuși anumite măsuri suplimentare considerate necesare; reamintește că toți ostaticii luați de Hamas trebuie eliberați; subliniază că este important să se asigure că fondurile UE sunt alocate și gestionate în mod eficace pentru a-și atinge obiectivele preconizate, chiar și prin controlul exercitat de EPPO, OLAF și CCE, după caz; reamintește problema persistentă a distrugerii proiectelor finanțate de UE în Gaza și Cisiordania și solicită asumarea unei responsabilități mai mari și garanții mai bune în acest context;

120. accentuează că suspendarea sprijinului bugetar în țările din afara UE, inclusiv în țările candidate, este o măsură adecvată în cazul în care nu se iau măsuri reale împotriva corupției larg răspândite; se așteaptă să se acorde prioritate luptei împotriva corupției în cadrul negocierilor de preaderare și să se consolideze capacitățile prin instituirea de organisme anticorupție specializate; cere Comisiei să asigure, inclusiv în cazurile în care finanțarea este suspendată,

asistență pentru populațiile civile, atunci când este posibil, prin canale alternative;

121. subliniază importanța cooperării cu organizațiile internaționale în combaterea fraudei; regretă lipsa de cooperare din partea unor organizații internaționale pentru a oferi CCE acces complet, nelimitat și în timp util la documentele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale; ia act de faptul că Comisia și-a intensificat comunicarea cu organizațiile internaționale și o invită să își intensifice în continuare eforturile pentru a asigura accesul la întreaga documentație solicitată;

°

° °

122. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.